

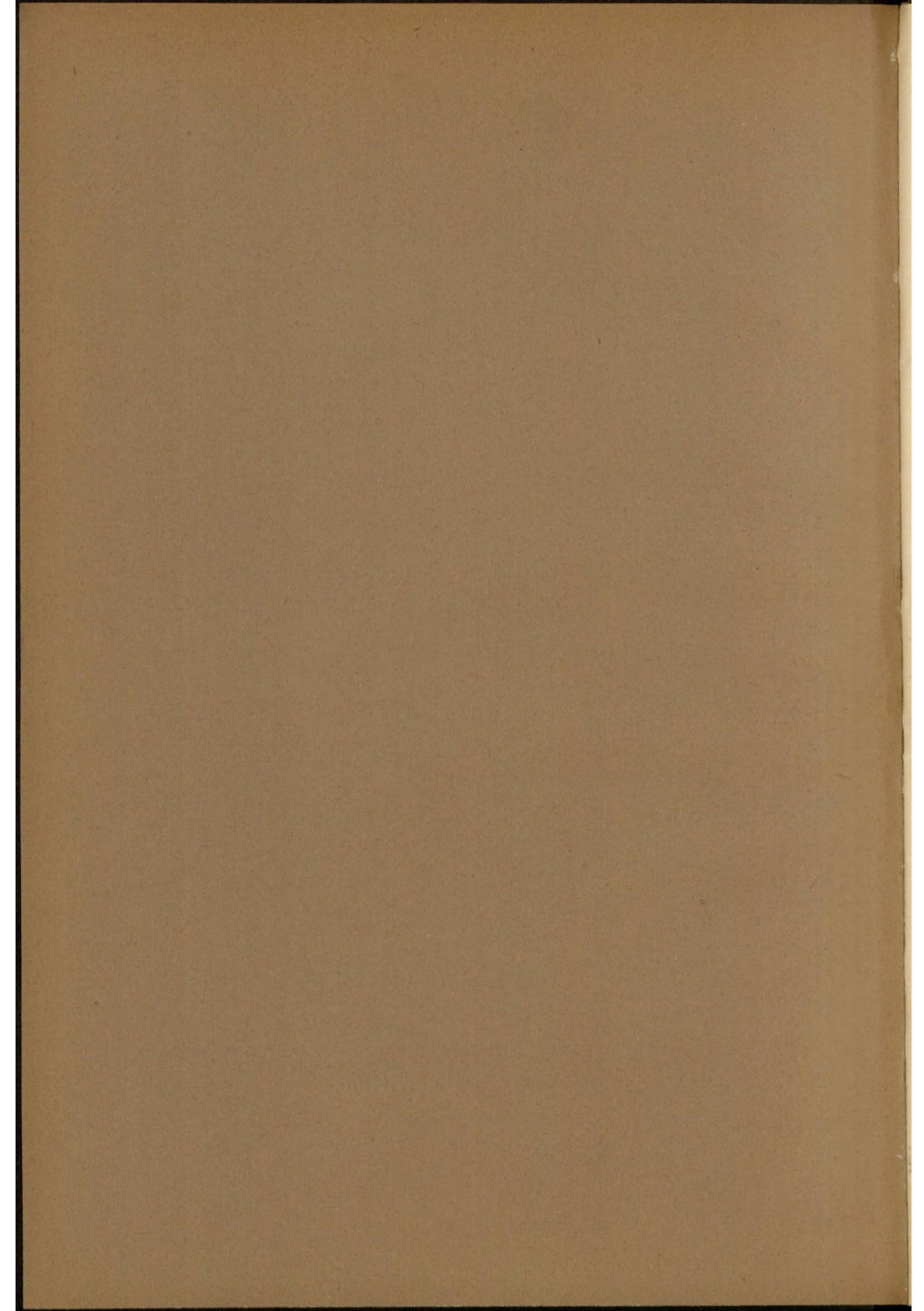
STUDIE V OBORU ČESKÉHO ÚTVARU PERMSKÉHO.

NAPSAL
PROF. DR. ANT. FRIČ.

ARCHIV PRO PŘÍRODOVĚDECKÝ VÝZKUM ČECH.
(DÍL XV. Č. 2.)

PRAHA 1912.
V KOMISII FRANTIŠKA ŘIVNÁČE. — TISKEM DR. EDUARDA GRÉGRA A SYNA.

STUDIE V OBORU ČESKÉHO ÚTVARU PERMSKÉHO.

NAPSAL
PROF. DR. ANT. FRIČ.

ARCHIV PRO PŘÍRODOVĚDECKÝ VÝZKUM ČECH.
(DÍL XV. Č. 2.)

PRAHA 1912.

V KOMISII FRANTIŠKA ŘIVNÁČE. — TISKEM DR. EDUARDA GRÉGRA A SYNA.

Green

ÚVOD.

Když jsem konal pochůzky k vůli zkoumání křídového útvaru, měl jsem často příležitost si všímat též zajímavých profilů útvaru permanského, které zaznamenány jsou v řadě mých denníků.

Před několika roky dal jsem je k disposici snaživému mladíku, panu Janu Josefу Daňkovi, a týž upotřebil některých ve své práci o útvaru permanském.*)

Doufal jsem, že on podnikne studium celého českého útvaru permanského, podobně jaké jsem provedl o útvaru křídovém. Bohužel však neočekávaně zemřel než mohl úlohu tu provést.

V posledních letech popsal jsem mnohá naleziště v svém díle Fauna der Gaskohle a nastřádal nový materiál ze severovýchodních Čech. Jelikož je spojeno s obtížemi, nalézti mladší sílu ku pokračování v práci panem Daňkem započaté, odhodlal jsem se sám o to pokusiti, jak dalece mé sily by stačily.

V následujícím nemá se jednat o důkladné zpracování českého útvaru permanského v Čechách, nýbrž jen o zaznamenání mých zkušeností, které by jinak nazmar přišly.

Mnohá naleziště tu popsaná stala se od té doby, co jsem je studoval, nepřístupnými, ale za to nové dolování, stavby drah a silnic umožnily nový názor do uložení vrstev permanských a poskytly příležitost, získat nové zkameněliny.

Některé nové nálezy popsal jsem v díle Palaeozoische Arachniden a v prvním svazku Palaeontologische Miscellen.

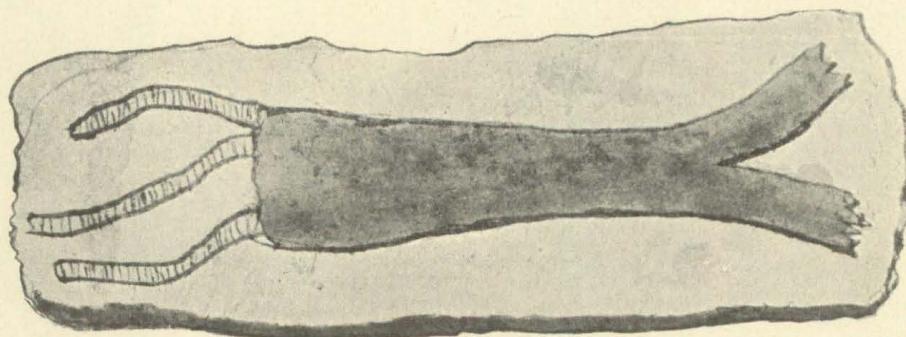
*) Archiv pro př. výzkum Čech. Díl XI. č. 6.

Důležité nové nálezy budou v následující práci předběžně popsány a vyobrazeny a budou v budoucnosti předmětem důkladného studia.

Na konci připojím seznam veškerých živočišných zkamenělin, které dosud v českém útvaru permekém nalezeny byly.

V Praze, v lednu 1912.

Dr. A. Frič.

Náčrtek kmene obrovské *Sigillarie* od Českého Brodu po jeho odkrytí s kořeny, zhotovený p. Kopeckým ml.

Nové objevy v permském útvaru u Českého Brodu.

Okolí Českého Brodu bylo před několika lety znova prozkoumáno snaživým mladíkem, p. Jos. Daňkem, který bohužel náhle zemřel.

Od té doby sbíral a pozoroval v této krajině pan Kopecký, státní funkcionář, a tomu jsem velmi povděčen za mnohé nálezy a objevy a zajímavé zkameněliny, které museu našemu dodal.

Nejprve podal zprávu o nálezu obrovského kmene v pískovcovém lomu na sever od Nové Vsi, poblíže Českého Brodu.

Lom ten je na výšině »Na Vrších« (parcela č. 161) v nadmořské výši 265 m.

Dotyčný kmen nalezen byl v hloubce 4 m, v pískovci permského útvaru tak zvané a řkose, která při zběžném pozorování podobá se pískovcům peruckých vrstev útvaru křídového v okolí tom (u Vyšerovic, Kounic atd.) vyvinutých.

Povrch toho kmene zdoben jest 2 cm širokými, podélnými pruhy, na nichž však není vidět dalších ozdob jako u lépe zachovaných Sigillarií.

Přední část kmene jest dichotomicky rozdělena.

U spodu nalezeny byly na 45 cm dlouhé kořeny, 7 cm široké, 4 cm tlusté, průřezu vejčitého (obr. 3.). Povrch je šikmo přes příč vráskovaný a se sedmi podélnými rýhami, které jsou 3 mm široké a 10—15 mm od sebe vzdáleny (obr. 2.).

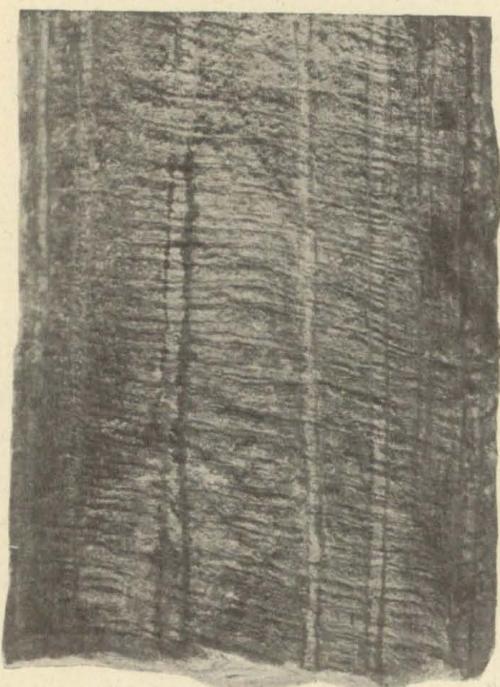
Poblíže toho kmene nalezl syn pana Kopeckého kus kůry, která patrně tomuto druhu náleží (obr. 4.). Listní jizvy leží těsně u sebe, což poukazuje k tomu, že ten kus pochází ze spodu starého kmene, kdežto u Goepperta vyobrazená část ukazuje jizvy daleko od sebe stojící a ze svrchní části kmene pochází.

Při první návštěvě toho naleziště měl jsem hlavně na starosti převezení toho kmene, který statkář pan Prokůpek našemu Museu laskavě daroval.

Byla to namahavá a nákladná práce a mělo 8 mužů co dělat, než onen asi 8 met. centů vážící kus z hloubky lomu vydobylo a na připra-

Obr. 1. Část obrovského kmene *Sigillaria denudata* z lomu u Nové Vsi, blíže Českého Brodu,
darovaného Museu panem Prokůpkem, statkářem v Nové Vsi. $\frac{1}{10}$ přir. velikosti.

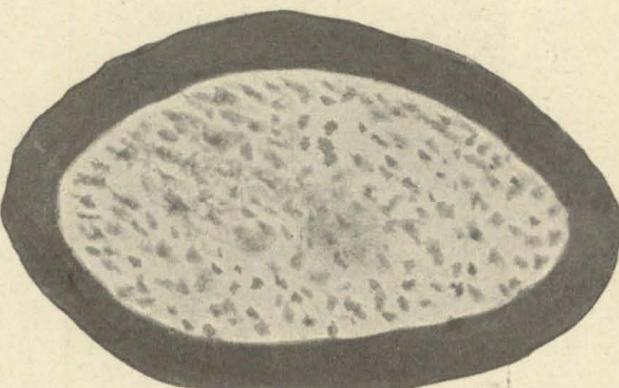

Obr. 2. Úlomek kořene *Sigillaria denudata*. $\frac{2}{3}$ přír. velikosti.

jitel pan Řehák při hloubení jámy určené na zdělávání kompostu na ložisko černého vápence 77 cm mocného.

Byl na to upozorněn panem Kopeckým, prozkoumal jsem celý svah k jihu spadající a zjistil následující profil (obr. 6.):

1. Červený hlinitý pískovec bez zkamenělin.
2. Lavice černého vápence 77 cm mocná se zbytky ještěrů a velkých vějířů kapradin zcela podobně jako u Ottendorfu jižně od Broumova.
3. Hnědá vrstva s železitými konkrecemi.
4. Hnědá vrstva s četnými sosnami rodu *Walchia*, a tu nalezena též malá stonožka *Archiscuderia*.
5. Červený pískovec se sporými zbytky rostlinnými.
6. Červený pískovec s *Walchiemi*. V této vrstvě je směrem k Č. Brodu za pivovarem otevřen lom, v němž se nalézají různě utvářené skluzy (obr. 7.), jichž původ je velmi záhadný.

Obr. 3. Příčný průřez téhož kořene.
Přír. velikost.

vený vůz vyzvedlo, kterým pak dopraven byl až na dvůr Musea. Jsem panu J. Kopeckému za pomoc, kterou nám při této namahavé dopravě poskytl, k velkým díkům zavázán.

V srpnu 1911 naštívil jsem onen lom opětně, v naději, že místo, kde kmen nalezen byl a které od té doby bylo polo zatopeno letos při panujícím suchu bude přístupno, ale nalezl jsem, že v novější době se tu dále lámalo a původní naleziště více viděti není.

Mimo popsaný kmen *Sigillarie* nalezeny byly v tomto lomu Calamiti, listy Cordaitů a velké větve, které bezpochyby k Araucaritům nalezejí.

Druhý zajímavý nález byl objevení silné vrstvy černého vápence jižně od Českého Brodu. Na výšině zvané »Na skalce« přišel ma-

Obr. 4. *Sigillaria denudata*, Goepp. Kůra, nalezející bezpochyby k kmennu, nalezenému u Nové Vsi. Přiroz. velikost.

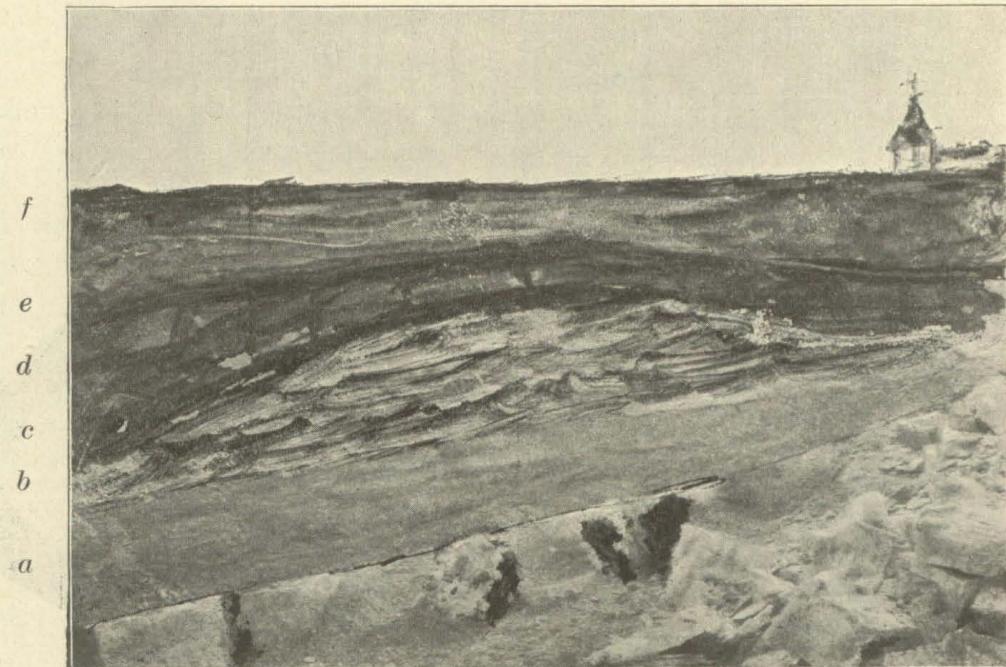
7. Ornice s četnými vápnitými peckami.

Popsaná lavice černého vápence západá k severu a dosahuje až k Přístoupinu, kde lze úlomky v ornici pozorovati. Lučební zkoumání provedla mně ochotně Cementárna v Podole u Prahy

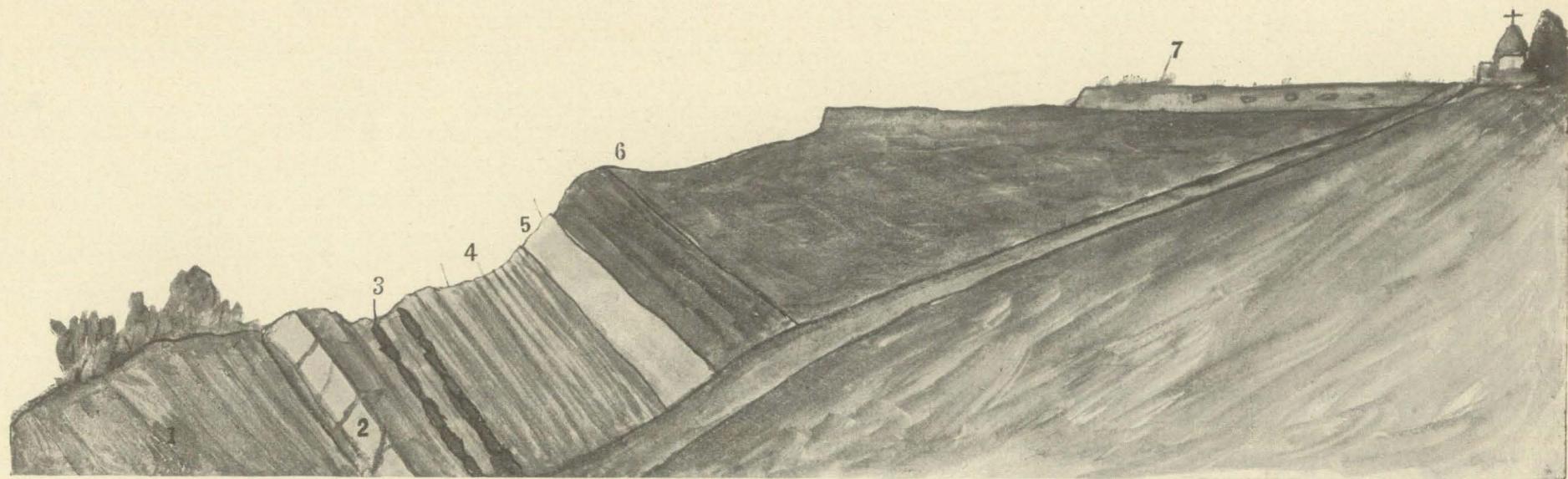
CaO	52°66
MgO	0°53
CO ₂	43°47
Fe ₂ O ₃ Al ₂ O ₃	0°75
Sa	99°32
Ztráta při žihání	44°03

K obr. 5.:

- a) Lavice černého vápence.
- b) Hnědá vrstva s železitými peckami.
- c) Vrstva Walchiová.
- d) Červená vrstva se sporými otisky.
- e) Červená vrstva se záhadnými tvary sklovými.
- f) Ornice s peckami vápence.

Obr. 5. Fotografie svahu »Na Skalce«, jižně od Českého Brodu.

Obr. 6. Schematický profil svahu »Na Skalce« jižně od Českého Brodu.

1. Červené zrnité vrstvy bez organických otisků.
2. Černý vápenec s kapradinami a otisky ještěrů.
3. Hnědá vrstva s železitými peckami.
4. Hnědá vrstva s hojnými Walchiemi.
5. Červená vrstva se sporými otisky.
6. Červená vrstva s Walchiemi a záhadnými tvary skluzovými
(u pivovaru).
7. Ornice s hojnými vápennými peckami.

Otisky z náleziště na »Skalce«.

A. Z černého vápence.

1. Spodní čelist, podobná oné rodu Nyřania. (Obr. č. 8.)
2. Šupiny a koprology rybí.
3. *Neuropteris conferta*.
4. *Calamites gigas*.

Obr. 7. Skluzy z červeného pískovce u pivovaru u Českého Brodu. Přiroz. velikost.

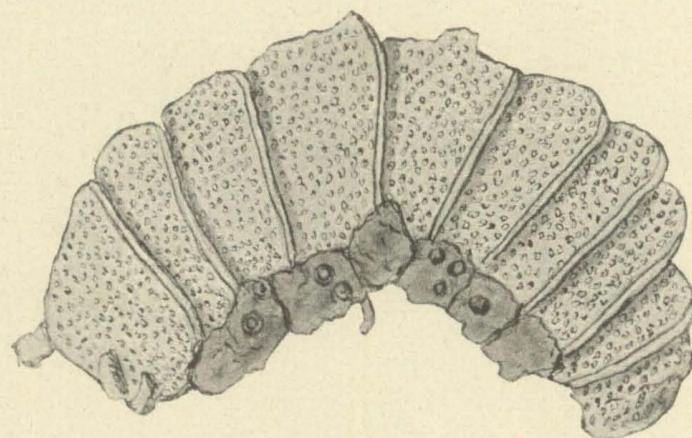
5. *Calamites tessellatus*. Fr. Kalamit, jehož povrch kryt čtverečkovou lesklou kůrou, která se nápadně podobá šupinám ryby rodu *Acanthodes*. (Obr. 11.)

B. Z hnědých Walchiových vrstev.

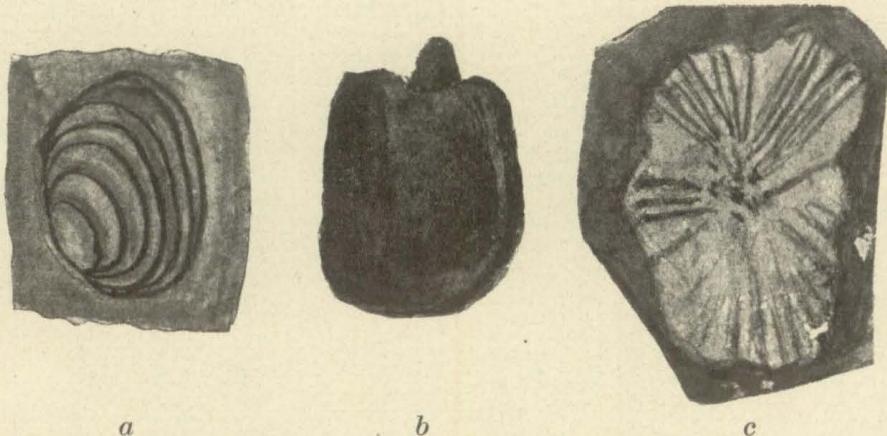
6. Deska hrudní rodu *Branchiosaurus*. (Obr. 10c.)
7. *Walchia sp.* hojná.
8. Stonožka *Archiscudderia Kopeckyi*. (Obr. 9.)

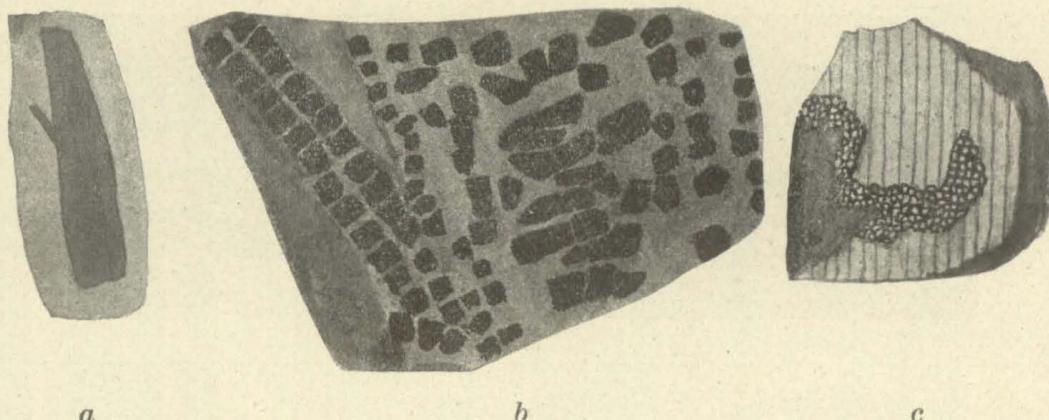
Obr. 8. Spodní čelist, podobná rodu Nyřania, z černého vápence.
Přiroz. velikost.

Obr. 9. Stonožka z Walchiové vrstvy od Českého Brodu.
Zvětšena 6kráte.

Obr. 10. a) Korýš *Estheria paupera* Fr. z vápenné pecky. — b) Šupina
rodu *Amblypterus*. — c) Hrudní kost *Branchiosaura* z vrstvy Walchiové.
Zvětšeno 6kráte.

Obr. 11. a) Opanceřovaná větev Kalamita. Přiroz. velikost. — b) Tatáž 6krát zvětšená. — c) Kalamit s opancéřovanou kůrou.

Nově odkryté zářezy mezi Lomnicí n. P. a Libuni.

Při stavbě dráhy mezi Lomnicí a Libuní odkryty byly velmi poučné vrstvy permeké mezi zastávkou Ploučnice a Kyjemi. Ty jsou zdviženy Melaphyrem hory Tábor a umožňují studování jednotlivých vrstev.

V čas stavby dráhy a též později sbíral zde zkameněliny pan Jan Benda, ředitel školy dívčí v Lomnici a bedlivě zaznamenával náležiště jednotlivých druhů.

Před dvěma léty jsem společně s ním ohledal tyto zářezy, zhotoval profily a sebral vzory jednotlivých vrstev.

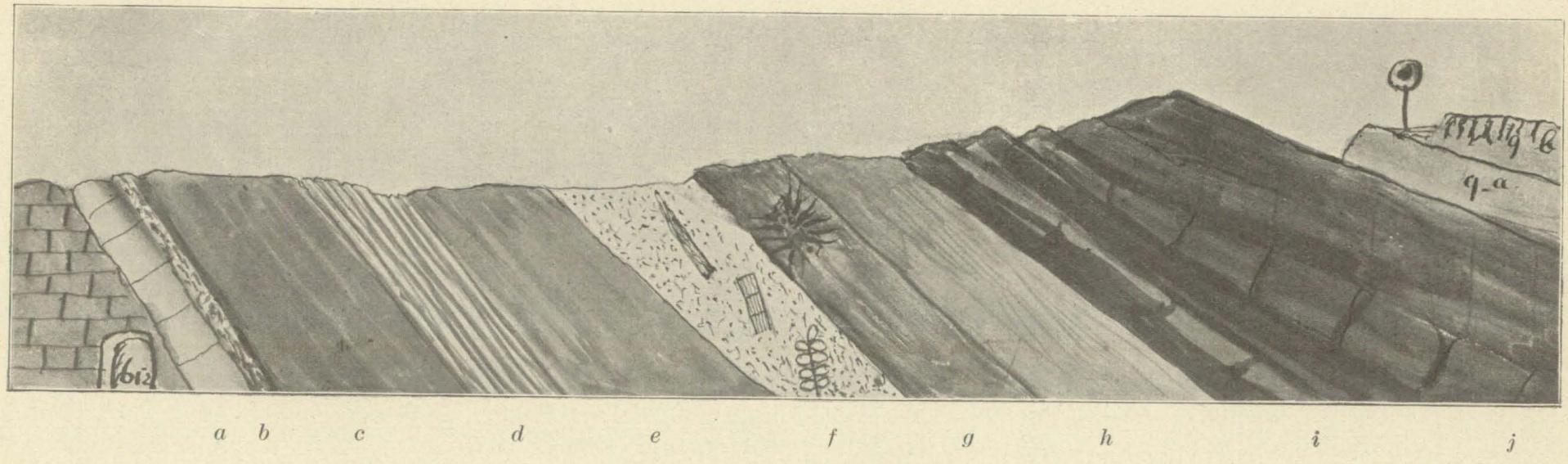
Velice poučným je zářez u Ploučnice (6172 km), kde zapadají vrstvy k Lomnici a 12 jednotlivých pásem vykazují. (Obr. 12.) Od po-dezdívky (612) počínajíce, vidíme nejprve červený pískovec (a), na němž leží tmavočervená břidlice s velkým množstvím rozemletých zbytků rostlinných a živočišných, zvláště zoubků a šupin rybích. Mezi poslednějšími nalezeny obratle a kůstky Branchiosaura, ostny Pleuracantha, kus kůže Acanthoda a šupiny Amblyptera.

Označili jsme vrstvu tu jménem Bon ebed.

Nad mohutnou vrstvou fialové břidlice (c) následuje pruhovaná (d), kde se střídají tenké pásky červené a bělavé, pročež jsme vrstvu nazvali kanafasou. Na následující popelavé vrstvě (e) bez zkamenělin, leží pískovec (f), obsahující četné otisky rostlinné: Calamites, Cordaites, Kapradiny a. t. d.

Následující vrstva (g) obsahuje mimo různé rostlinky hlavně Stigmarie.

Po sypkých jílech (h) následují bělavé vrstvy (i) a červená břidlice a pískovce (j).

Obr. 12. Profil zářezu u zastávky *Ploučnice*.

a) Červený pískovec. — b) Bonebed. — c) Fialové břidlice. — d) Žíhané, kanafasové břidlice. — e) Šedé břidlice. — f) Šedý pískovec s otisky Cordaitů, Kalamitů a kapradin. — g) Vrstvy Stigmarií. — h) Sypké jily. — i) Bělavé vrstvy. — j) Hnědá a červená pískovce. — 9a Pískovec. — 9b Pískovec s kolmými pruhý (Covelin?)

U zastávky Ploučnice odkryty jsou pískovce (9a.), jejíž nejvyšší poloha (9b.) vykazuje kolmé, černé pruhy, Covelinové hmoty.

Druhý zářez na opácné straně Tábora poblíže Menzlova lomu (obr. 13.) vykazuje u mostu sled vrstev velmi odchýlný od profilu obr. 12. a musely se vrstvy ty usazovati za jiných poměrů.

Zajímavé je, že se zde zjistily vrstvy, obsahující stopy ještěrů. U milníku č. 605 možno u oporné zdi rozeznati následující vrstvy: Na mohutné vrstvě červeného pískovce leží tmavá břidlice (a), ve které pan ředitel Benda nalezl mnoho stop od *Saurichnites calcaratus*. Na té leží jílovitá vrstva (b), ve které se nalézají ploché, piškotovité konkrece, podobné oněm, které se ve Švédsku nalézají, a tam *Marleker* zovou.

Řadu ukončuje mohutný hnědočervený pískovec (c).

Přehled nových nálezů u Lomnice, Koštálova a Liebštátu.

1. *Saurichnites stenodactylus* Fr. (Obr. 14.) Stopy ještěrů na pevném pískovci v lomu u Liebštátu.

Na velké desce pískovce 48 cm dlouhé a 37 cm široké nalézám výplně otisků stop velkých i malých ještěrů v různých směrech se křížících.

K vůli lehčímu zkoumání dal jsem těchto otisků zhotoviti sádrový odlitek.

Ten velký druh, který jsem pojmenoval pro štíhlost prstů *Saurichnites stenodactylus* (obr. 14a.), ukazuje při šikmé poloze vrásky kůže, které jsem trochu zřetelnějšími učinil.

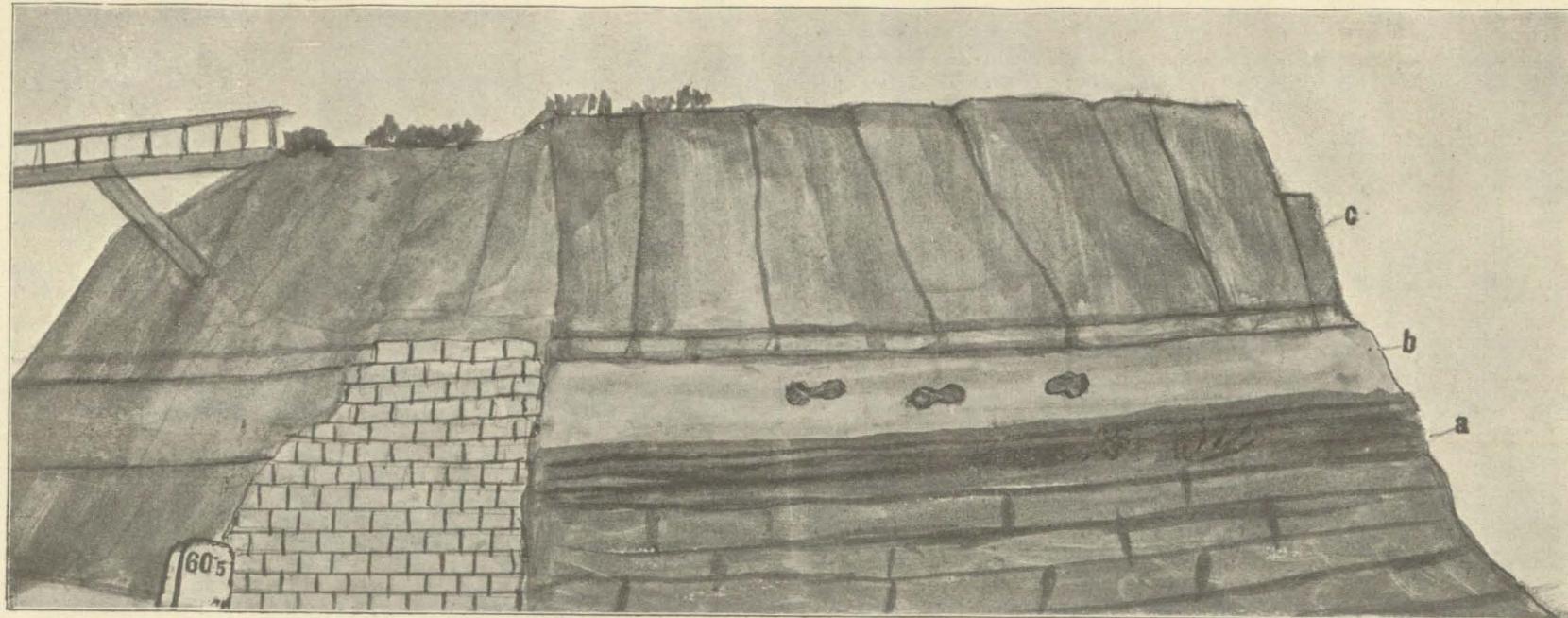
Na přední noze vidíme tři štíhlé prsty se stluštělými konei. Na zadní noze 5 kratších tupých prstů, které též příčné vrásky kůže poznat dívají.

Malé otisky nálezejí druhům *Saurichnites perlatus* (5)

2. *Platysomus pygmaeus* Fr. (Obr. 15.) Z vápnitých břidlic od Bytouchova u Lomnice obdrželo Museum od p. řiditele Bendy malou, krátkou a vysokou rybku 5 cm dlouhou a 2 $\frac{1}{2}$ cm vysokou. Tato náleží poblíže rodu *Platysomus*, který je znám z permského útvaru v Anglii, ale dosud v Čechách nalezena nebyla.

Roztroušené kosti lebečné jsou hladké, ale nestačí ku restauraci hlavy. Šupiny leží ve 3 řadách a v půli těla čítáme v každé řadě jich 16. Jsou 1 mm vysoké a tolikéž dlouhé. Postranní čára má větší šupiny, z nichž každá má zřetelnou rourku pro koneček nervu.

Na hřbetě leží čtyři velké, přirůstajícími vráskami zdobené šupiny o nichž jest nejisto, zdali ležely před neb za hřbetní ploutví, které scházejí. Před šípovitými (fulkrálními) šupinami na hřbetu ploutve ocasní leží několik prostých paprsků ploutevních. Z břišní ploutve se zachovalo

Obr. 13. Profil zářezu dráhy poblíže Menzlova lomu u Lomnice n. P.

- a) Vrstva břidlice se stopami ještěrů.
- b) Vrstva jílovitá s konkrecemi pískovitými (Marlecker).
- c) Pevný zahnědlý pískovec.

7 paprsků, před dlouhou, asi 30 paprsků čítající ploutví řitní, leží dvě velké pruhované šupiny.

Přiložený obraz částečně doplněný je zhotoven dle výkresu 6kráte zvětšeného.

Od p. ředitele Bendy obdrželo Museum četné zbytky členovců, které jsem zevrubně studoval a kreslil. Většinou pocházejí z rokle červené

Obr. 14. Deska pískovce z Libštátu u Semil. $\frac{1}{4}$ přiroz. velikosti.
Fotografie sádrového odlitku v negativu, na němž označeno
rozdělení kůže článků údů.

1. *Saurichnites stenodactylus* Fr. Přední noha s 3 tenkými prsty.
2. Zadní noha s 5 krátkými pahýly.
3. Otisk špiček prstů zadní nohy.
4. *Saurichnites calcaratus* Fr.
5. *Saurichnites perlaus* Fr.

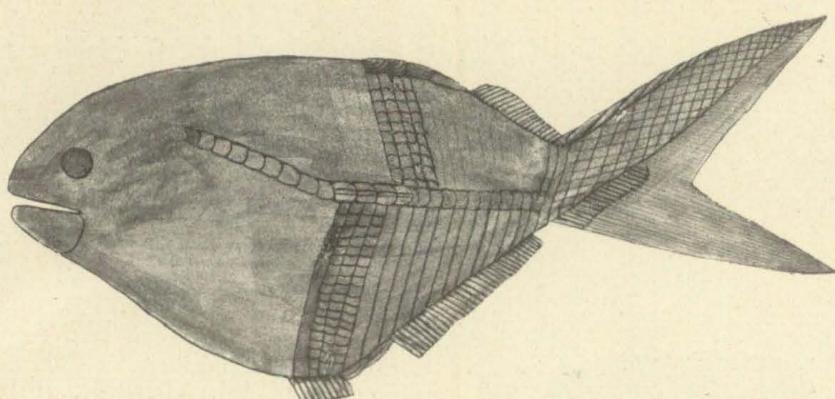

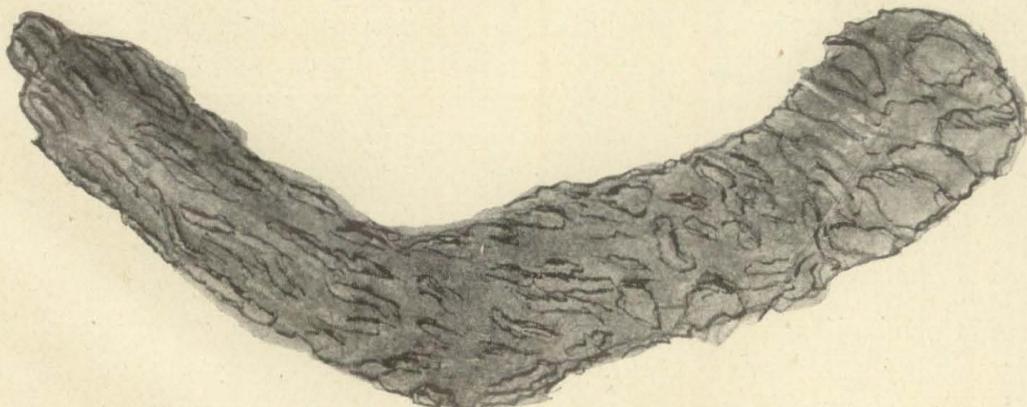
Fig. 15. *Platysomus pygmaeus* Fr. z Bytouchova u Lomnice. 2krát zvětšeno.

břidlice, nedaleko hájovny u Kromel, ale ne-
stačí k přesnému určení. Jsou to následující:

3. Křídla švábů.
4. Úlomky křídel s hrubým sítkováním.
5. Pavouk rodu *Arthrolycosa* dokazující,
že tento z nýřanských vrstev známý rod se
u nás až do doby nejvyššího útvaru perm-
ského udržel. (Obr. 16.)
6. Otisk roztoče.
7. *Branchiosaurus* sp. Z hořlavých lupků
u Koštálova.
8. *Chelidosaurus?* z Koštálova. Úlomek
páteře s obratly 5 cm vysokými a žebry 5 cm
dlouhými. Též části kruhu hrudního. Všechny
ty kosti jsou potaženy tenkou, velmi pevnou
vrstvou lupku, která se nedá odstranit.
9. Pouzdro nějaké larvy (obr. 17.) zbudo-
vané bezpochyby z trusu zvířete. Z Koštá-
lova.

Obr. 16. *Arthrolycosa tarda*
Fr. Z okolí Lomnice.

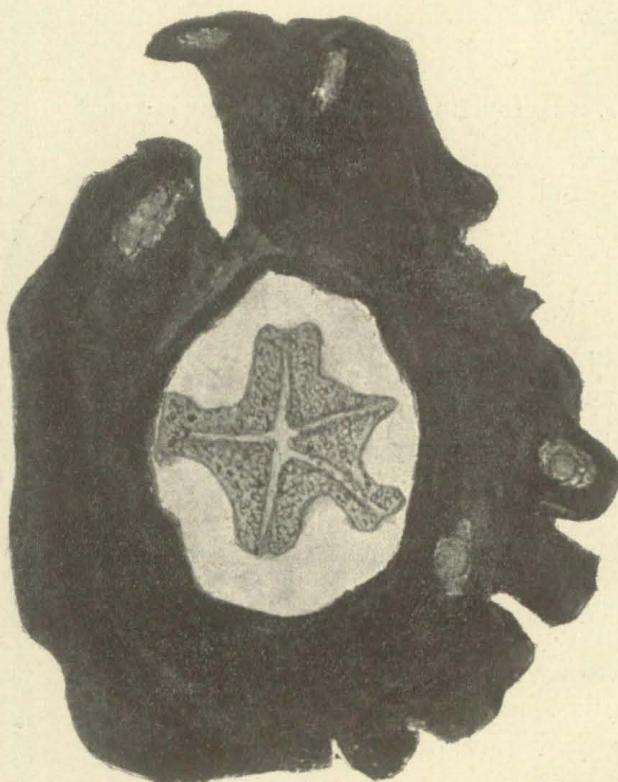

Obr. 17. Pouzdro larvy z lupku od Koštálova. Zvětšeno 6kráte.
Frič, Studie útvaru permského.

Nové nálezy v okolí Nové Paky a Lázní Bělohradu.

Následující sdělení lze považovat pouze za předběžné a jest oprávněná naděje, že brzo mladší síla se pustí do zevrubného spracování těch nových nálezů.

1. *Ankyropteris Grayi* jest cizopasná rostlina, která se vyskytuje mezi vzdušnými kořínky *Psaronius intertextus*. Bertrande popsal a vyobrazil ji v díle: *Sur la Fronde de Zygopteride* Lille 1909. Pl. XI., obr. 79. Podávám slabě zvětšený výkres 18. dle exempláře, který M. Dr. Brož ze Staré Paky našemu Museu daroval, a z něhož se nám podařilo zhodnotit překrásný tenký výbrus, který umožní podrobné studium.

Obr. 18. *Ankyropteris Grayi*. Ze sbírky Dr. Brože v Staré Pace. Zvětšeno 12kráte. Cizopasníci mezi kořínky *Psaronii*.

2. *Medulosa cf. stellata*. (Obr. 19.—21.) Tyto záhadné rostliny nalezl jsem malý kus poblíže Brtve u Lázní Bělohradu a později podobný mezi Araucarity v zahradě hotelu p. Vlacha v L. Bělohradě. Dle těchto kusů bylo možno stanoviti rod.

Pak se podařilo p. Francovi, materialistovi v Nové Pace nalézti 2 velké kusy v náspu dráhy nedaleko místa, kde se před několika léty událo to velké neštěstí

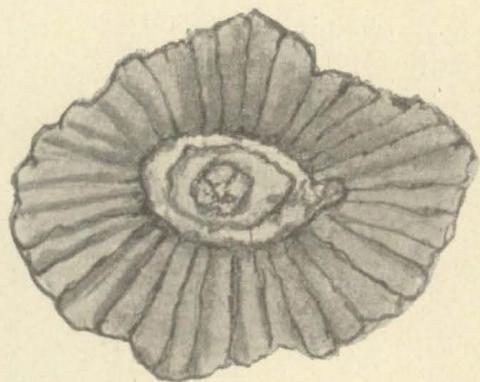
železniční a je možno, že v té krajině objeveny budou mnohé exempláry mezi Araucarity, které v úhledných skupinách zdobí zahrady a parky. Ty však bez zhotovení průřezu je nesnadno poznati.

Minulého léta upozornil mne pan Schmidt, kustos Musea v Nové Pace, že na nádraží v Josefově leží v zahradě *Medulosa* se zachovalým středním kmenem. Na mou žádost dojel tam pan vládní rada Novák z Králové Hradce a docílil toho, že dva kusy byly zaslány do našeho Musea.

Pocházejí z návrší Sonnenberku mezi Peckou a Velkou Borovnicí a byly s velkým nákladem říznuty a leštěny, tak že poskytnou dobrou příležitost ke zkoumání.

Obr. 19.

Obr. 20.

Obr. 19.: *Medulosa stellata* z Brtve
u lázní Bělohradu.
V přirozené velikosti.

Obr. 20.: *Medulosa stellata*.
Vzdušný kořínek. 15krát zvětšený.

Obr. 21. Příčný řez *Medulosy* od Velké Borovnice.
 $\frac{1}{4}$ přiroz. velikosti.

Menší kus je 50 cm široký a střední kmen je 22 cm. (Obr. č. 21.) Větší kus je 60 cm v průměru a střední kmen je 14 cm.

3. *O Psaroniích.* Za posledních let snažil jsem se opatřiti nový materiál Psaronií (stromovitých kapradin) pro naše musejní sbírky a byl jsem v tom podporován některými soukromými sběrateli, kteří svolili,

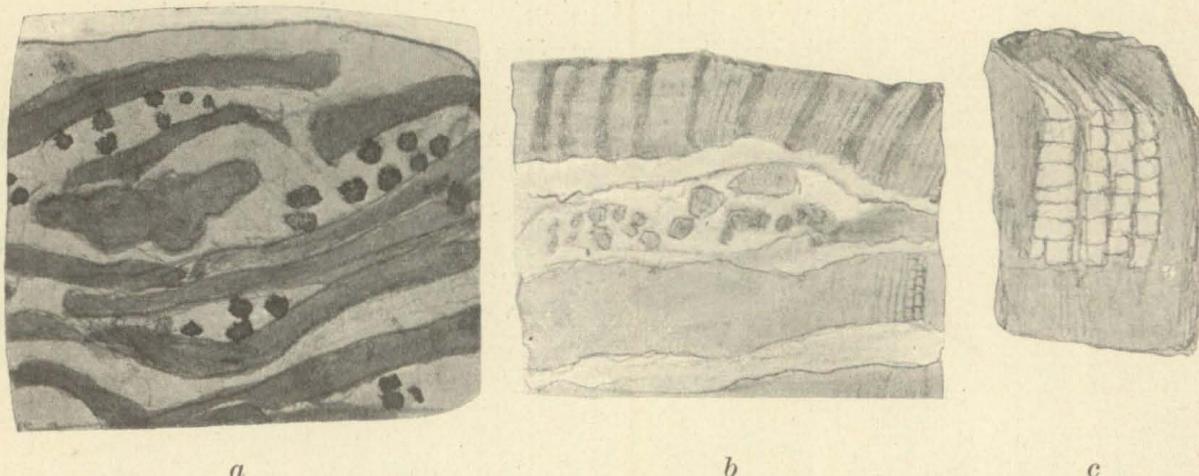

Obr. 22. *Psaronius infarctus* Corda z Bradlece u Kumburka.
Zaslal pan ředitel J. Benda. Přiroz. velikost. — 1. Vzdušné
kořínky. — 2. Černé pásky. — 3. Násadce listů.

bych z jejich krásných exemplářů směl si dát odříznouti desky. (Jiní odepřeli to způsobem co nejnevlídnejším).

Horlivý přítel palaeontologie, pan velkoobchodník Kaska v Nové Pace, daroval našemu Museu řadu takových desek a pan učitel Rotta svolil, bych z některých exemplářů školní sbírky směl odříznouti desky a též z řady menších kusů, které mu donesli hoši.

Nově získaný materiál poukazuje k tomu, že musejí Psaronie býti znova zevrubně propracovány a že mnohé druhy budou se muset spojit a jiné nové druhy popsati.

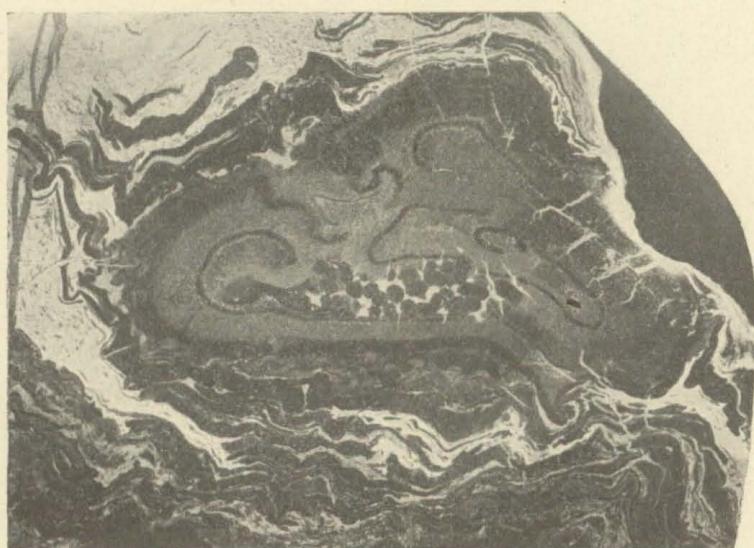

Obr. 23. Vrstva kůry ze *Stigmaria corticata* Fr. a 6krát zvětšena.
b silněji zvětšeno, c 45krát zvětšeno.

4. *Stigmaria corticata* Fr. Tyto zkameněliny byly dosud považovány od sběratelů zkamenělin za kořeny psaronií, což byl ale omyl. Vyskytovaly se v novější době hojně pod Táborem u Lomnice n. Pop., odkud jsme obdrželi poučné kusy od pana ředitele Bendy a pana stavitele Wolfa. Obr. 24.

Poštěstilo se mi uprostřed těch páskovitých shluků nalézti střední kmen, který se ukázal býti Stigmarií a měl zachovalou vnitřní strukturu.

Pásy jsou kůry se zřetelným buničnatým pletivem a mezi nimi leží oblé přívěsky odpovídající přívěskům Stigmarií. (Obr. č. 24.) U středu

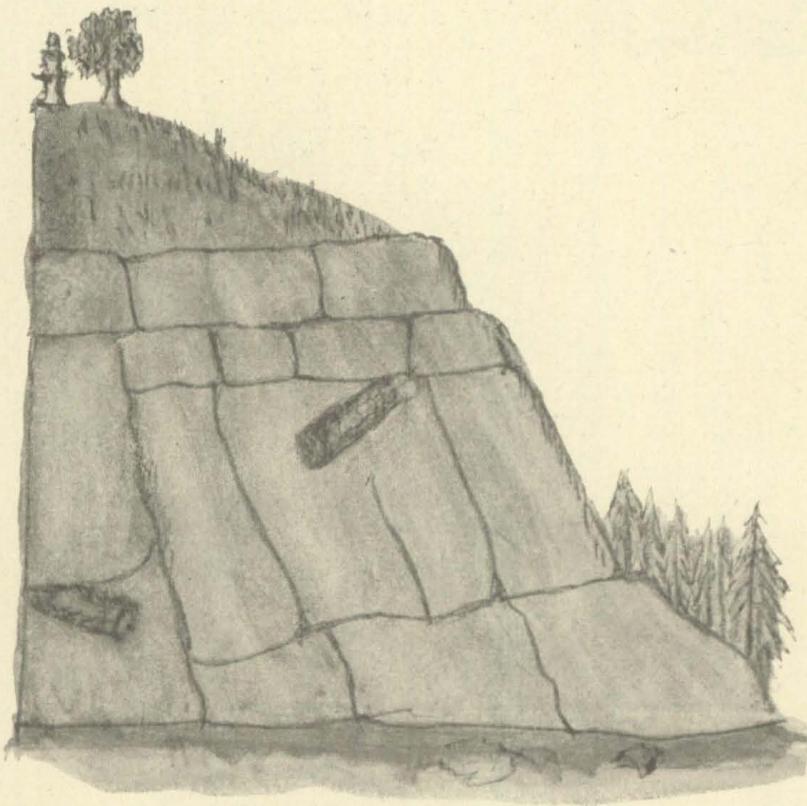
Obr. 24. Průřez kmene *Stigmaria corticata* Fr.
Přiroz. velikost.

kmene jest viděti hákovitě zahnuté cévní svazky zeela podobné oněm, které popsal Corda u domnělých Psaronií z útvaru kamenouhelného.

Dle toho se zdá, že Cordovy Psaronie kamenouhelné jsou Stigmarium obdobné kořeny nějakého Lepidodendra neb Sigillarie.

O kmenech Araukaritů v okolí Pecky.

V okolí Nové Paky nalézají se mohutné kmeny zkřemenělých Araukaritů, z nichž spatřujeme pěkné skupiny, zahrady okrašlující. Snažil

Obr. 25. Lom pod sříceninou Pecka, v němž viděti kmeny Araukaritů v pískovci uložené. 1910.

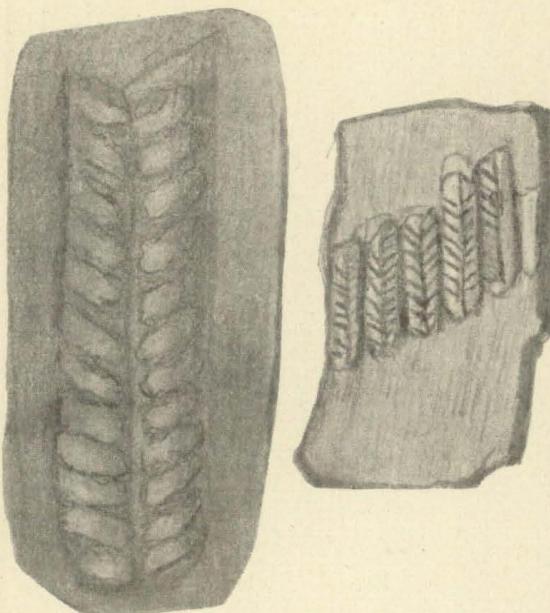
jsem se nalézti tyto kmeny na jich původním ložisku v pískovci, což se mi podařilo pod hradem Peckou. Nejprve nalezl jsem takový kmen ve sklepích hradu a pak v lomu pod hradem (obr. 25.), kde ležely v různých polohách jako naplavené fragmenty.

Zřídka se nalezne neodřený kus a jeden takový obdrželo museum od p. J. Noska, továrníka v Dolní Kalné. Týž je oválného průměru, je 76 cm dlouhý a 27 cm široký.

Na jednom úlomku je zachovalá hladká kúra 1 cm tlustá, kterou budeme drobnohledně zkoumat.

Obr. 26. *Araucarites* s vývrtky od brouků. Lázně Bělohrad.
Přiroz. velikost.

Obr. 27. Záhadné vroubkované tvary z nitra kmene Araukaritů. A. Přiroz. velikost. B. Zvětšeno.

Z okolí Lázní Bělohradu obdrželo tamní Museum úlomek Araukaritu provrtaný nějakými brouků, jako to dělají rody *Annobium* a *Buprestis*. Až se naleznou další podobné kusy, bude po jich rozštípání možno blíže určiti rod, který to vrtání vykonal.

Při štípání kmenů Araukaritů nalezeny byly záhadné vroubkované tyčinky, které jak se zdá, vězely v kůře. Jsou to 4 vedle sebe ležící tyčinky, každá 15 mm dlouhá a 4 mm široká.

Okolí Dolní a Horní Kalné a Hermannseifenu.

V okolí Horní Kalné leží opuštěné doly na měďnatou břidlici, v nichž nalezeny byly stopy ještěrů a různé ryby, které zesnulá lékárnice paní Kabliková z Vrchlabí poslala prof. Geinitzovi do Drážďan, který je popsal ve svém díle Dyas.

Navštívil jsem místo to již před léty, nalezl však na haldách jen nepatrné zbytky ryb. Nyní jsou z Horní Kalné známy následující druhy:

Stopy ještěrů:

Saurichnites salamandroides Gein.

Saurichnites Kablikae Gein.

Saurichnites caudifer Fr.

Saurichnites comaeformis Fr.
Saurichnites incurvatus Fr.*)

Z ryb nalezeny:

Amblypterus Kablikae Gein.
Amblypterus angustus Ag.
Amblypterus Feistmanteli Fr. **).

V létě roku 1911 dozvěděl jsem se, že se v těch dolech opět pracuje a zajel jsem tam, ale nalezl jen několik uzavřených šachet. Společnost dala nějaký čas pracovat jen proto, aby neztratila kutací právo.

V Dolní Kalné nalezl jsem roku 1906 vápennou pec, ve které se pánil vápenec červený, zcela podobný onomu v Oelberku u Broumova. Vápenec pocházel z malých lomů, které na výšině po obou stranách údolí byly otevřeny.

V roce 1911 ohledal jsem jeden takový lom »na Lánech« a nalezl, že pod 4 m červeného pískovce leží asi 50 cm červeného vápence.

Všechny ty lomy v okolí Dolní Kalné jsou hlavním nálezištěm ryby *Amblypterus Zeidleri* Fr.***) význačného, velmi nazad posunutou hřbetní ploutví.

K téže rybě náleží *Coprolites kalnaensis* †).

Mimo to poskytly ty lomy hojněho korýše *Estheria* a pěkné vějíře kapradin *Calypteris conferta*.

Dále na východ za Vrchlabím leží u Hermanceifenu též opuštěné lomy na měďnatou břidlici. Tam sbíral Dr. O. Feistmantl pro naše Museum v roce 1885.

V novější době prohledal učitel W. Hertach horlivě staré haldy a uveřejnil o tom pojednání v časopise Heimatskunde des Hohenelber-Bezirkes. Christmond, 4. Lieferung, pag. 227.

V celku znají se z této lokality následující druhy:

Branchiosaurus sp.
Saurichnites salamandroides.
Xenacanthus?
Acanthodes.
Amblypterus.
Cardiocarpus orbicularis.
Walchia.
Callipteris conferta.
Pecopteris.
Odontopteris obtusiloba.

*) Fauna der Gaskohle. Band IV. p. 95. Fig. 394.

**) Fauna der Gaskohle. Band III. p. 112. Fig. 124.

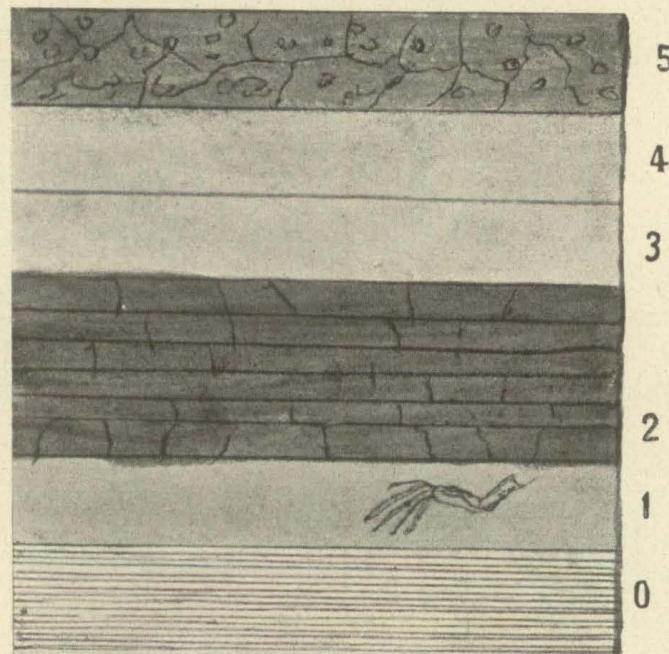
***) Fauna der Gaskohle. sv. III. str. 112. Tab. 125. Fig. 4.

†) Miscellanea palaeontologica I. Taf. 12. Fig. 12.

Okolí Broumova: Oelberg, Ruppersdorf a Ottendorf.

U Broumova leží dvě důležitá naleziště zkamenělin permekých a to jest Olvetín (Oelberg) a Ruppersdorf, poblíže Halbstadtu.

Naleziště Oelberg leží na svahu naproti obci Oelberku nad řekou. Sled vrstev je následující: U spodu nalézáme obyčejné červené břidlice, na nich písčité a nepísčité vrstvy. Ve svrchní třetině stráně leží asi 1 m

Obr. 28. Profil stráně u vápenice v Oelberku.

mocný vápenec, kterého dobýváno bylo štolou as na $\frac{1}{4}$ hodiny do vrchu vedenou.

Nyní je dolování to opuštěno, neb lze pohodlněji si opatřiti vápno dráhou od Prahy.

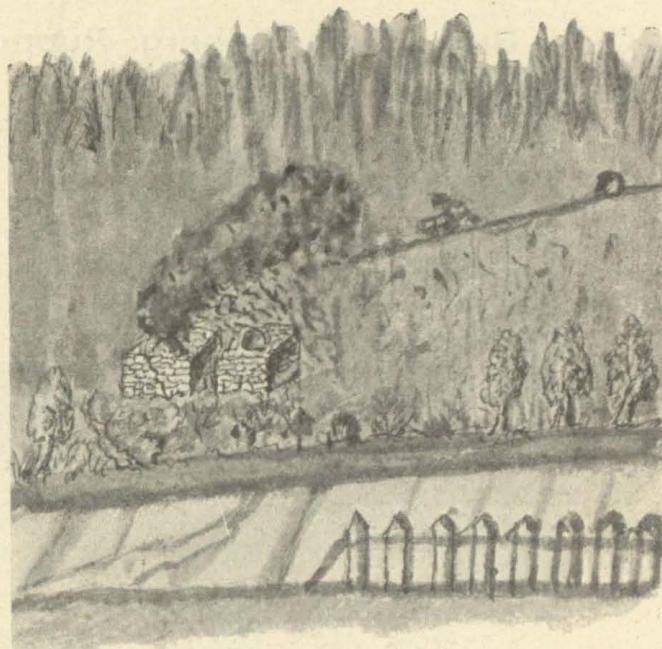
Zevrubný profil vrstev u vápenných pecí je následující:

0. Červené vrstvy.
1. Šram se zbytky ještěrů a kusem pancíře.
2. Vápenec 42 cm mocný vykazuje trojí polohu:
 - a) Nejspodnější 12 cm, s otisky žraloků, používán k štěrkování silnic.
 - b) Střední 42 cm, s otisky Branchiosaura.
 - c) Nejvyšší 15 cm, s trhlinami slunními (Sonnerags) falešně štípatelná.
3. Hluchý kámen s křemenem a malachitem na štěpných plochách.

4. Vrstva s měděnou rudou a malachitem.

5. Bílý porfyrovitý kámen.

Druhé naleziště východně od Halbstadtu je Ruppeldorf. Zde jsou vápence zdviženy melafyrem a zapadají k ose údolí Broumovského, čímž povstalo nepravé domnění, že by tvořily ležaté zdejších vrstev permekých. Zdejší dolování poskytovalo ode davná nevalně zachovalé exempláry ryby *Amblypterus Vratislavensis*, který obdržel to jméno

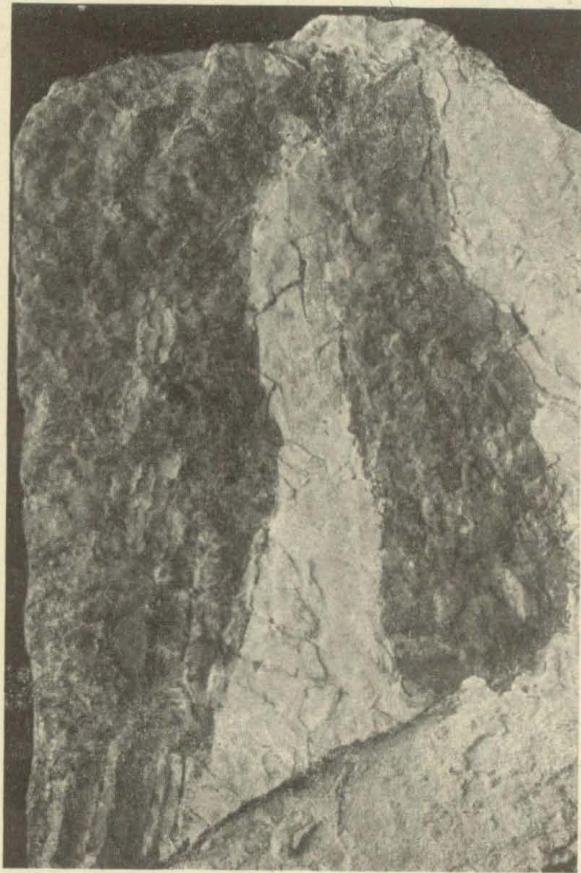

Obr. 29. Vápenice u Oelberku r. 1876.
V pravo nahoře štola.

proto, že jej Agassiz nalezl v Museu ve Vratislavě.

Laskavým sprostředkováním p. nadlesního Jindřicha Wildnera, sbíral tu po nějaký čas jeden lesník pro nás a tomu děkujeme za překrásný exemplář ještěra *Melanerpeton pulcherrimum Fr.*

Jižně od Broumova leží obec Ottendorf, kde se láme černý vápenec s krásnými vějíři kapradí *Callipteris conferta* a nevalně zachovalými

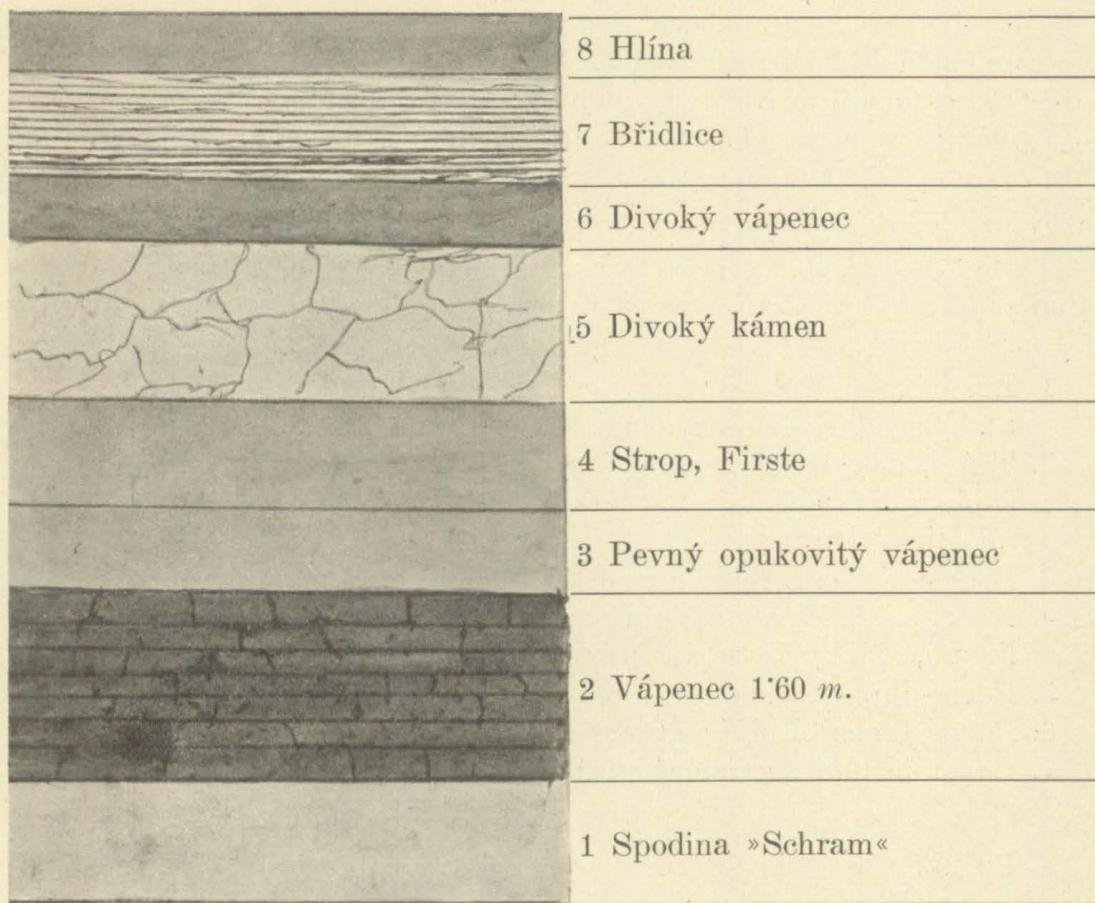

Obr. 30. Opancéřovaný zbytek kůže z pruhu pod vrstvou vápennou na Oelberku u Broumova. $\frac{2}{3}$ přir. velikosti. — b Šupinka 3krát zvětšena.

b

Amblypterus Vratislavensis. Žraloci a ještěri se tu nenalezají, z čehož lze soudit, že se tyto vápence usazovaly za jiných poměrů než ony u Oelberku.

Obr. 31. Profil v lomu pana Dimtera v Ottendorfu u Broumova.

Permský útvar mezi Rakovníkem, Slaným a Louny.

V páni Rakovnické a Slánské zastoupeny jsou dvě pásmá útvaru permského: Kounovské a Broumovské. Je-li pod nimi též Nyřanské pásmo, není patřičně zjištěno, ale na profilech pravého útvaru kamenouhelného v Kladně lze vidět jednu slabou uhelnou flec, která je snad stáří nyřanského. Jelikož jsou v tamních šachtách stěny zapaženy, není vrstva ta přístupna a vzory vrstev při hloubení šachty nebyly zkoumány, nezbývá než čekati, až se bude nová šachta hloubit, aby se tato záhada zjistila.

Kounovské pásmo bylo přístupno u Kounové, Kroučové, u Hředel, Hvězdy u Slánského a u Jedomělic v dole Barona Riese. Zvířena je obsažena ve stropě v tak zvané švartně.

U Kounova dolovával kníže Schwarzenberg v r. 1870, kdy zaměstnáno bylo přes 100 horníků. Dověděl jsem se od p. inženýra Korvina, že se tam nalezá mnoho zkamenělin, ale mohl jsem se tam teprve za dvě léta podívat. V ten čas pracovalo tam již jen 12 horníků a uhlí bylo odváženo do pivovaru v Jinonicích u Prahy, kde jsem obdržel dovolení dátí po zkamenělinách pátrati; nechal jsem mého skalníka Josefa Štiasku po celý rok tam pracovati. Později dolování v Kounové zastaveno, protože uhlí pro svou křehkost nesneslo rozvážení.

Dokud se v Kounově pracovalo, měla švartna mocnost 13 cm a vykazovala následující složení:

Nad švartnou ležela červená břidlice s velkými koprility a těžká šupin plná vrstva s vápencem a kyzem, což obojí tvořilo strop švartny, pak následoval:

1. Brescie šupin a ostnů rybích se zuhelnatělými rostlinami a zkyzovatělými psaroniemi	1 cm
2. Těžké, nelesklé, nesnadno štipatelné lupenité uhlí s četnými šupinami ryb, koprility, koryšem <i>Edheria cyanea</i> a malými otisky kapradin	2 cm
3. Brescie šupin s tenkými pásky lesklého uhlí se střídající .	4 cm
4. Kostkovité štipatelné uhlí švartové se zuhelnatělými rostlinami, shluhy kyzu a s otisky ryb a ještěrů	3 cm
5. Pevné lupenité uhlí černošedým jílem znečistěné	1 cm
6. Pevné lupenité uhlí se sporými šupinami rybími	1 cm
7. Lupenité uhlí znečištěné pruhy lesklého uhlí a jílu	1 cm
	13 cm.

Po ukončení dolování mohl jsem ve svém díle *Fauna der Gaskohle* uvést i z Kounova následující druhy:

- Naosaurus mirabilis* Fr.
- Branchiosaurus venosus* Fr.
- Hylonomus pictus* Fr.
- Dawsonia polydens* Fr.
- Ophiderpeton vicinum.
- Ophiderpeton Kounoviense.
- Limnerpeton dubium* Fr.
- Macromerion Schwarzenbergii* Fr.
- Macromerion pauperum* Fr.
- Macromerion bicolor* Fr.
- Macromerion abbreviatum* Fr.
- Ctenodus obliquus* Fr.
- Ctenodus applanatus* Fr.
- Orthacanthus Kounoviensis* Fr.
- Orthacanthus plicatus* Fr.
- Pleuracanthus ovalis*.

Acanthodes punctatus.
Platyacanthus Fr.
Acentrophorus dispersus Fr.
Progyrolepis.
Trissolepis.
Tubulacanthus.
Megalichthys nitens.
Acentrophorus dispersus Fr.
Acrolepis gigas.
Amblypterus deletus.
Estheria cyanea.
Julus pictus.

Dolování u Hředel.

O vyskytování se zkamenělin ve vrstvě u Hředel zmínil se již prof. Reuss roku 1850 v jedné přednášce. Já navštívil místo to roku 1866, ale teprve za mého delšího pobytu v Lužná-Lišanech roku 1898 mohl jsem za ochotného přispění majitele v novější době otevřeného lomu provést zhotovení profilu.

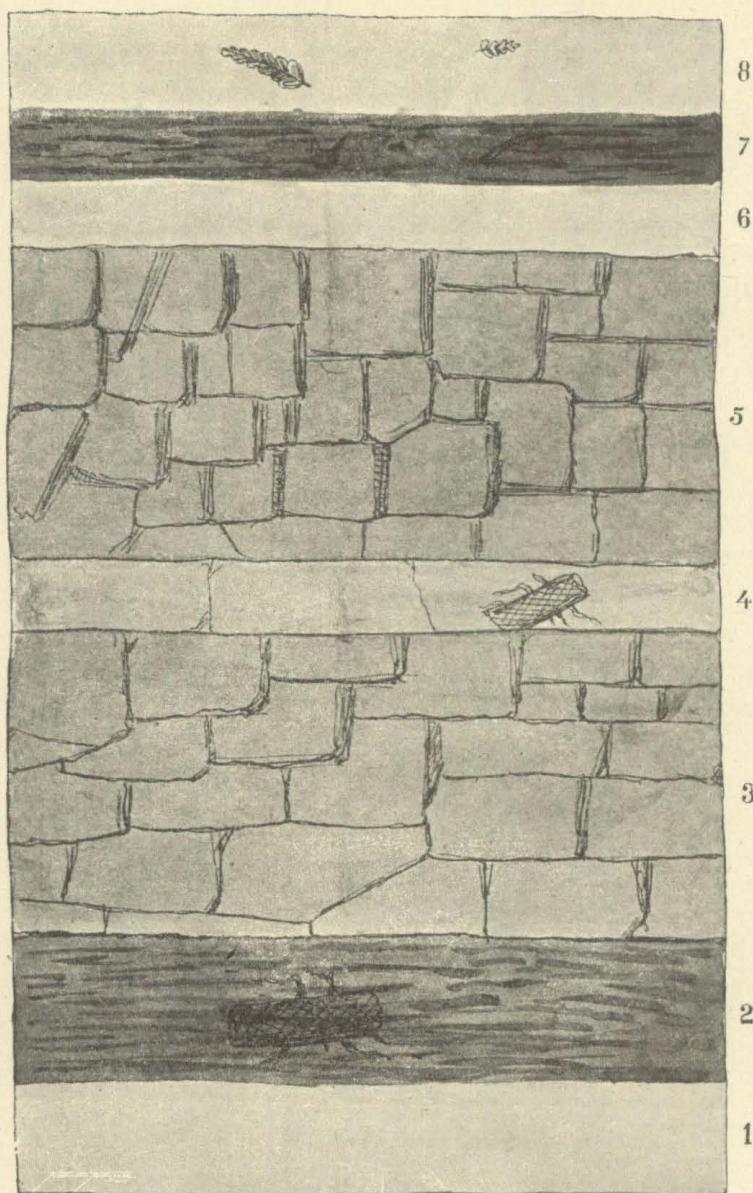
Sachta 31 m hluboká vykazuje následující vrstvy:

Profil šachtou u Hředel, severně od Rakovníka.
(Vesmír XXVII., str. 28.)

1. Šedé měkké slín.							
2. Vrstva šramová s mourovým uhlím a zvápenatělými Stigmariemi						16	cm
3. Kostkové uhlí						35	"
4. »Kamínek«, pevný, bělavý slín se Stigmariemi						6	"
5. Kostkové uhlí						35	"
6. Mastnice, tučný jíl						12	"
7. Švartna, pevné luppenité uhlí se zbytky ryb a rostlin						8	"
8. Šedé písčité opuky s otisky kapradin						31	"

Seznam zkamenělin nalezených ve švartně u Hředel:

Čelist ještěra.
Acanthodes punctatus Fr.
Pleuracanthus sp.
Trissolepis Kounoviensis Fr.
Coprolithes incurvatus Fr.
Estheria cyanea Fr.
Kapradiny.
Calamites.
Cordaites.

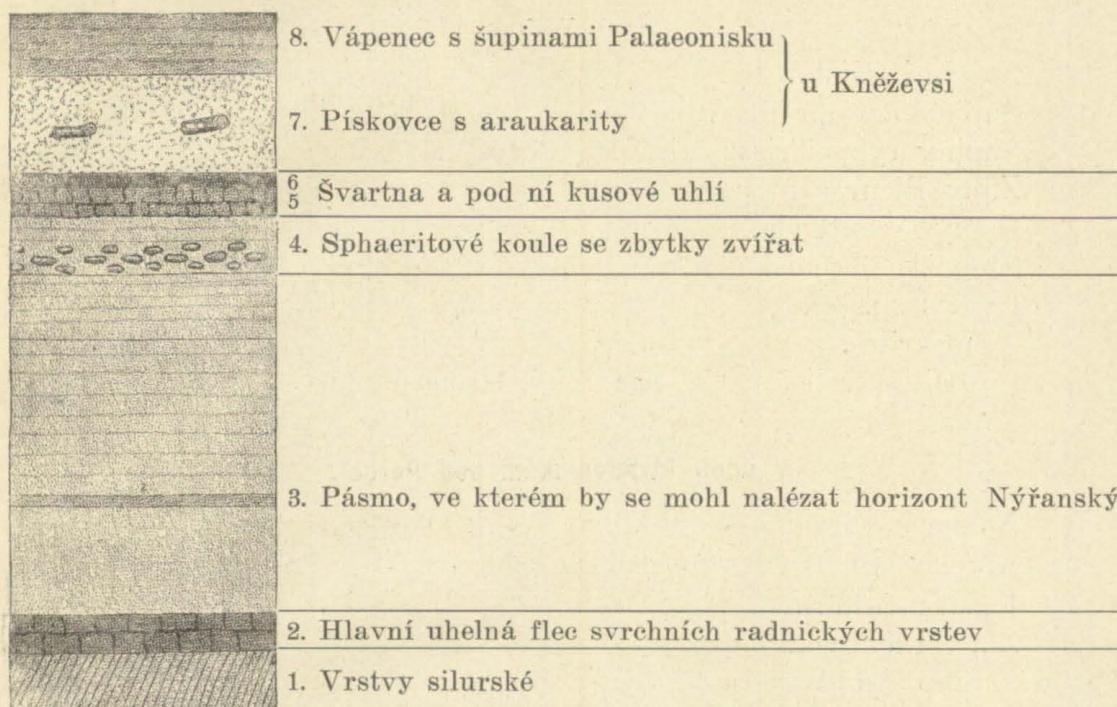
Obr. 32. Profil důlu u Hředel.

Švartna hředelská náleží rovněž jako ona z Kounové týmž vrstvám.

Poblíže Slaného byla švartna dobývána u Hvězdy a vožena do cukrovaru ve Slaném a Zlonicích. Ona obsahuje tytéž zkameněliny jako švartna v Hředlích a Museum obdrželo svého času sbírku z toho naleziště od prof. Pírko.

Doly p. barona Riese v Záboří u Jedomělic.

Od vysociny »Hvězda« zapadají permeké vrstvy na sever k nížině u Záboře, kde švartna a uhlí dosaženy ve hloubce 66 m a prvnější

Obr. 33. *Schematický profil pánve rakovnické.*

má 21 cm. Pod švartnou leží slabá vrstva černého jílu, nad ní šedý jíl. V uhlí samém nalézají se šedé jíly a pod ním hnědé zemité koule.

Ve švartně nalezli jsme mimo obyčejných druhů kounovských též celé exempláry ryby *Trissolepis*, z níž v celém ostatním okolí Rakovníku a Slaného se vyskytují pouze šupiny.

Broumovské pásmo severně od Slaného.

Velmi poučnou byla v té krajině stráň mezi Klobuky a Čeradicemi. Nade mlýnem nalezli jsme opuštěnou štolu a zkoumali ji roku 1866 a 1869 a mohli dobře stopovat sled vrstev a sebrati hojně zkamenělin, zuby žraloka *Pleuracanthus* a ostny *Acanthoda*.

Nad štolou vyčníval v bílém pískovci arrosovém mohutný kmen araukarita. Nalézá se nyní říznutý a leštěný ve sbírce musea; pocházel z kusu, který měl 50 cm průměru, čítal na 50 ročních kruhů a kůra byla hlubokými podélnými rýhami opatřena. Veliké podobné kmeny viděl jsem jako hoch roku 1842 před vraty selských statků v Klobukách.

Na sever od popsané stráně leží kvádrové pískovce peruckých a korycanských vrstev křídového útvaru.

Na západním kraji od Klobuk otevřen byl lom v permekém vápenci, v němž jsem nalezl korýše: *Cytherea pustulosa* a *Anthracosia stegoccephalorum*. Toho vápence bylo používáno k saturaci ve zdejším cukrovaru.

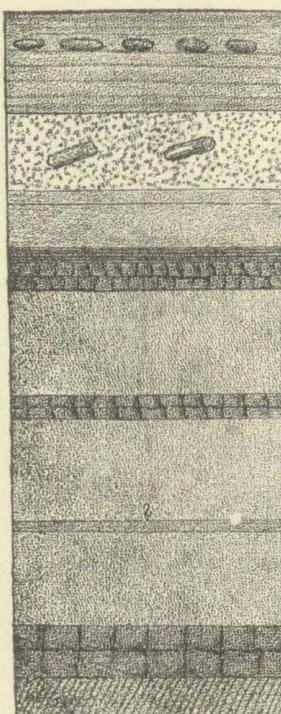
Zkameněliny ze štoly na strání u Klobuk:

Svrchní čelist ryby.
 Šupiny a Coprolit Amblyptera.
 Šupiny ryby Trissolepis.
 Zuby Pleuracantha.
 Ostny Acanthoda.
 Stonožka Archiskudderia.
 Cypris sp.
 Araucarites.
 Cordaites, velký list 7 cm široký, 60 cm dlouhý.

V údolí Strádonickém pod Perucí.

Na levém břehu potoku který teče k Oharce vystupují permeké vápence, v nichž jsem nalezl následující zkameněliny:

Kůstky ještěrů.
 Zuby Pleuracantha.
 Šupiny Amblyptera.
 Šupiny od Trissolepis.
 Malé koprology.
 Carboma fabulina.
 Bythocypis mytiloides.
 Walchia flaccida.

9 Červený pískovec s vrstvami vápence s šupinami ryb a Anthrakosií. Klobuky. Peruc.

8 Pískovce s Araukarity.

7 Vrstvy s Alethopteris Serlii. Kvilice.

6 Švartna u Zaboře.
 5 Lesklé uhlí u Zaboře.

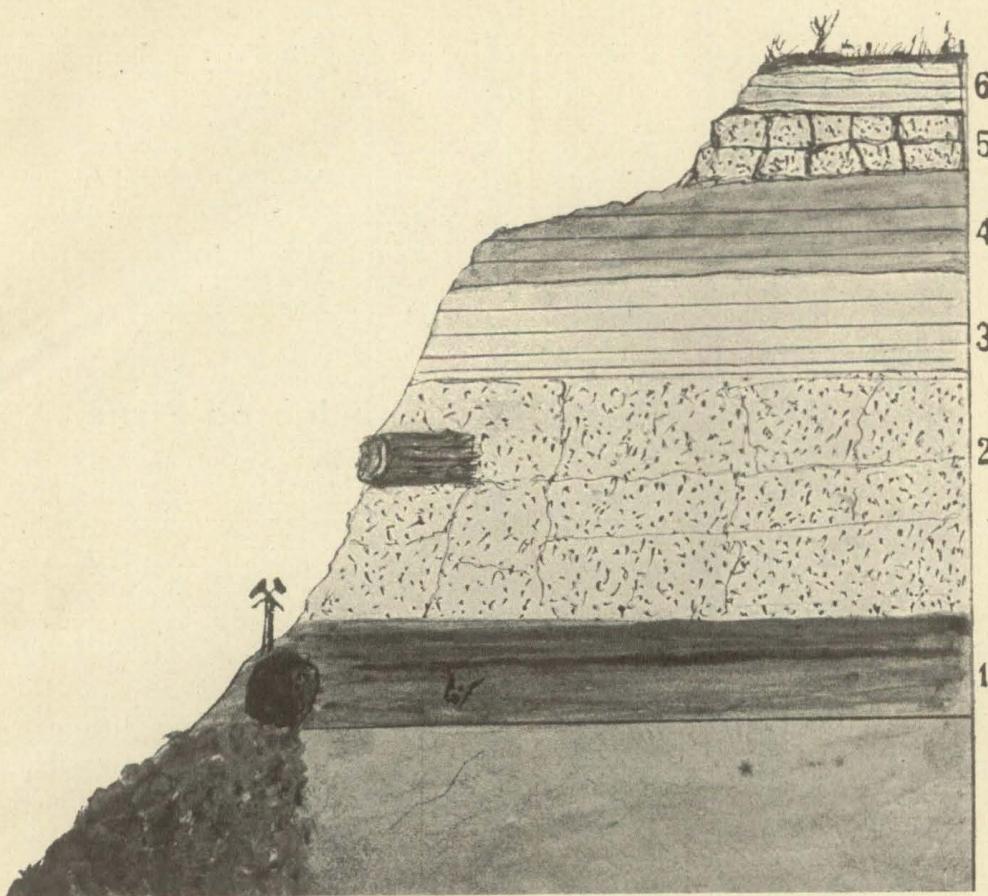
4 Zeměchoslanský okrsek (pravděpodobně roven nyřanské stropové flegi) (Or. Prof. str. 20, čís. 10).

3 Okrsek, v němž by bylo hledati nýřanský fleg (snad rosické vrstvy Sturovy).

2 Kladenský hlavní fleg.

1 Vrstvy siluru.

Obr. 34. Schematická skizza zvrstvení v kladensko-slanské pánvi.

Obr. 35. Schematický profil stráně mezi Klobuky a Čeradicemi
z roku 1869.

- 10
1. Černavé břidlice se zuby žraloků (*Pleuracanthus*), do nichž hnána štola.
 2. Bílé arkasové pískovce, z nichž vyčnívá kmen Araukarita.
 3. Šedý pískovec.
 4. Červený pískovec.
 5. Perucké a korycanské pískovce útvaru křídového.
 6. Bělohorské opuky.

Nedaleko Třebíže dolovalo se na uhlí na »Magdalene«, kde jsem nalezl velké množství kapradin, týchž, jako v podobné poloze v Kotikově u Plzně. Tytéž kapradiny nalezl jsem u Žilova pod vrstvou se sferosideritovými koulemi.

Zde musím se zmíniti o zvláštním zjevu, který jsem již jako student na honbách pozoroval v krajině mezi Slaným a Klobuky. Jest to křemity, buližníku podobný kamen, černé, hnědé a červené barvy, který tu všude v ornici se nalézá, ale nemohl jsem později zjistiti, kde je vlastní jeho ložisko. Konečně roku 1866 jsem zjistil, že se nalézá v malém lomu poblíže monolitu, tak zv. z kameneleho pastýře, který jest tesán z kvádrového pískovce korycanských vrstev.

Ten, buližníku podobný kámen, tu leží ve vrstvě as 40 cm mocné. Na výbrusu vidíme velmi hezké rostlinné buňky, které pokládáme za řasy, což by byl první příklad řas v útvaru permanském, ale musí věc ta být ještě od odborníka zkoumána.

Později zkoumal tu věc opět K. Feistmantel a uveřejnil o tom pojednání v učené společnosti roku 1883 a nazývá ten kámen rohozem a buňky považuje za macerované zbytky rozpadlých rostlin.

Permský útvar severně a západně od Plzně.

O uložení permanského útvaru v okolí Plzně podal jsem obšírnou zprávu ve svém díle Fauna der Gaskohle a chei zde přátelům domácí geologie podati jen krátký výtah z práce jinak těžko přístupné.

Čtenářům bude zajisté milo seznati zevrubněji rozčlenění uhlí plynového (Orientačního profilu č. 6.) obsahující onu bohatou zvířenu, popsanou v mém díle Fauna der Gaskohle.

Pod tímto ložiskem uhelným leží o 15 m hloub vrstva pravého uhlí zvaná *Boghead*, na níž se nedoluje a která jen náhodou při pracích hornických bývá odkryta. Nalezl jsem v ní larvy chrostíků *Phryganea solitaria* a arenacea. (F. d. Gask. Band. IV. pag. 6.) a koprolity rybí.

Dle těchto nálezů bude nutno i tuto vrstvu považovati za náležející k útvaru permanskému.

Po ukončení svého díla Fauna der Gaskohle nabyl jsem přesvědčení, že můj původní názor: že Nýřanské vrstvy náležejí k útvaru permanskému, je správný. Živočišné zkameněliny rodu *Pleuracanthus*, *Amblypterus*, *Ctenodus*, *Estheria* a *Phryganea* nalézají se od Nýřanských vrstev až do nejmladších vápenců pásmá Broumovského, což padá více na váhu, než objevení se některých kamenouhelných rostlin.

O Kounovských vrstvách u Žilova severně od Plzně.

Na sever od Plzně u Žilova nalezl jsem horský hřbet permanských slínů, který následkem průtrží mračen byl celý rozrýt slojemi, z nichž vyčnívaly koule sferosideritu. Tyto koule obsahovaly zkameněliny septariemi cele roztrhané, namnoze zcela neznatelné.

Dal jsem tu pracovati po delší dobu mého horlivého skalníka Josefa Štiasku, který jednoho dne nalezl hlavu velké ryby, pak vydobyl i tělo v ploské kouli a zaslal vše ve třech bednách do Musea.

V pracovně Musea pak po 3 měsíce štípal ty ploché části a sesazoval pracně kousek po kousku, až sestavil celou rybu 113 cm dlouhou v lesklém hnědelu zachovalou, která jest v mém díle Fauna der Gaskohle

	Přibližná mocnost
25 Červený kaolin	5 m
24 Bílý kaolin	5 m
23 Písčitý kaolin se šikmými a vodorovnými vrstvami štěrků	2 m
22 Pískovec arkosový se žlutými a rudými kmeny araukaritů	10 m
21 Žlutý slín s otisky kapradin, 20 červený slín	3 m
19 18 Svrchní flec Línská 18 Vrstva s černými araukarity	4 m
17 Pevný pískovec	2 m
16 Písčité opuky střídající se s pevnými pískovci, u spodu koule s četnými úlomky rostlin	5 m
15 Černé opuky které mají nahore sferosideritové koule s rybami Amblypterus, Acrolepis, Acanthodes u spodu sferosiderity s otisky rostlin	4 m
14 Pískovce s velkými koulemi železného kyzu	5 m
13 Pískovce kanafasové střídající se s opukami; bez Araukaritu	78 m
12 Červené opuky	1 m
11 Zelené opuky	3 m
10 Slabá flec nýřanská stropová	
9 Černý pískovec	1 m
8 { Pískovec Opuka Pískovec Opuka	27 m
7 Kostkové uhlí opukou oddělené	80 cm
6a Uhlí kanellové	90 cm
6b Plynové či plátkové uhlí s ještěry	
5 Pískovec a opuka	10-15 m
4 Uhlí dělené opukou s květenou radnickou	
3 Bakellaritem. Vrstva 4 je Boghead	267 cm
2 Spodek	
1 Vrstvy silurské	

Obr. 36. Orientační profil pánve plzeňské.

	Přibližná mocnost
8 Obyčejné kostkové uhlí lesklé.	30 cm
7 Opuka.	3—20 cm
6 Kostové uhlí.	30 cm
5 Uhlí kanellové. Lesklé, pevné s lasturnatým lomem, s četnými kmeny Stigmarií a něco kapradin. Jen se sporými kůstkami ještěrů.	30 cm
4 Tence luppenité uhlí s ještěry, rybami, korýšem <i>Gampsonghus</i> (<i>Gasocaris</i>) a mnoho kapradin.	25 cm
3 Pruh jílový.	2—5 cm
2 Plátkové uhlí tlusté, bíle pruhované, místy železitými vrstvami znečištěné. Hlavní ložisko ještěrů.	30 cm
1 Zelené desky. Plátkové uhlí s četnými zkysovatělými kalamity.	

Obr. 37. Profil plynového uhlí, obsahujícího četné zkameněliny zvířecí. Šachta Humboldtova u Nýřan.

na tabuli 129 vyobrazená, jako *Acrolepis gigas*. Též negativ je zachovalý a zhotoveny dle něho sádrové otisky. Jest to největší známá ryba paleozoická.

Tyto vrstvy obsahující Palaeoniscidy rodu *Acrolepis* s rýhovanými šupinami náležejí k vrstvám Kounovským, které jsou totožny s vrstvami Lebachskými v Německu. Pod nimi jest vrstva s velkými koulemi železného kyzu, o jejíž uložení v rokli u Guschtu podal jsem zprávu. I zde se na ni dolovalo.

Okolí Českých Buděovic.

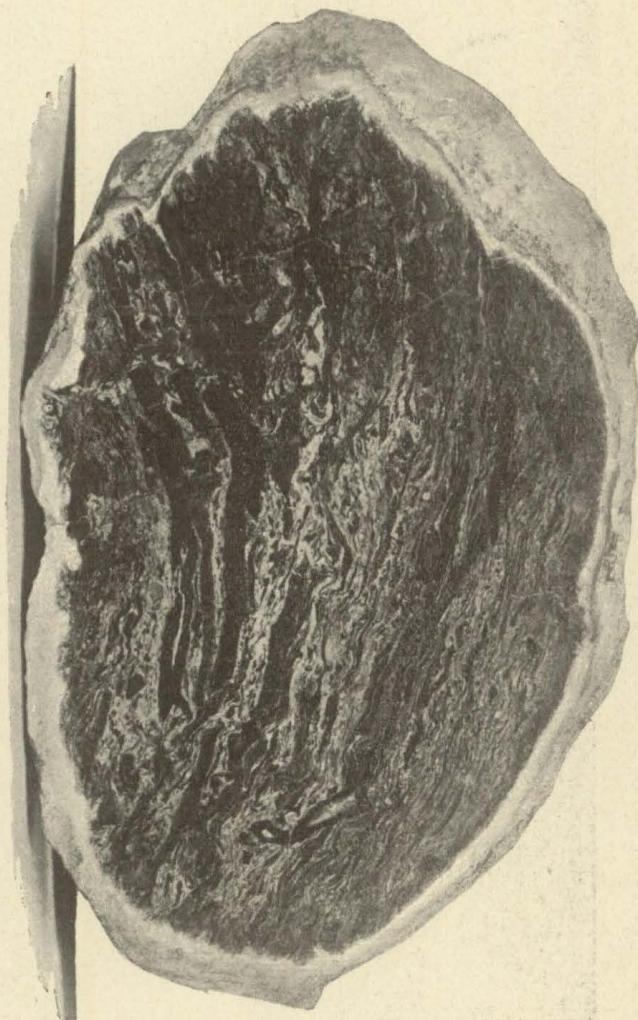
Na objevování se zkamenělých kmenů upozorňoval jsem před lety své žáky (Kuštu, Feistmantla a Ševce), ale teprve později obdržel jsem též od mého žáka, p. MUDr. Bendy, řadu valounů nalezených v cihelnách v okolí Buděovic, mezi nimiž byly též kusy, pocházející z perm-ského útvaru v severních Čechách.

Především jest to kůra *Stigmarie*, která zcela souhlasí s oněmi, které se nalézají pod horou Táborem u Lomnice nad Popelkou. Též nalezeny úlomky Araucarií a Medulos u Altrothhügel.

O anthracitovém uhlí v perm-ských vrstvách u Buděovic.

O těchto ložiskách psal Prof. Katzer v časopise: *Oesterreichische Zeitschrift für Berg- und Hüttenwesen* XLIII. Jahrgang 1895. Muzeum obdrželo profily 12 vrtnání z té krajiny, z nichž jeden tuto podávám, aby čtenáři dostali pojem o mocnosti a uložení tohoto ložiska.

O stáří toho uhlí vedeny dlouhé debaty, ale teprve když jsem nalezl na

Obr. 38. Kůra od *Stigmaria corticata* Fr. ve valounu z cihelny »u Vrat« u Buděovic.

	Přibližná mocnost
1. Červené pískovce	25'50 m
2. Šedé písčité opuky červenavé	3 m 9 m
3. Červenavé opuky	20 m
4. Rudohnědé opuky	13 m
5. Šedohnědé opuky	13 m
6. Flec anthracitového uhlí nad nímž leží 47 cm tmavošedé písčité opuky	1'12 m 0'47 m
7. Tmavošedá písčitá opuka	5'88 m

Obr. 39. Profil vrtání od Voselna u Budějovic z r. 1895. Obec Hurky, parcela č. 814.

jednom velkém kuse z šachty u Lhoty několik kusů zubů žraločích, rodu Pleuracanthus, vedle rybích šupin a koprolitů, zjištěno, že uhlí to naleží do perm ského útvaru.

O nalezišti psaronií u Milevska (Mühlhausen) v jižních Čechách.

Dlouho toužil jsem zjistiti naleziště psaronií, které Corda asi r. 1840 obdržel od pana opata Zeidlera z Milevska a ve svém díle popsal.

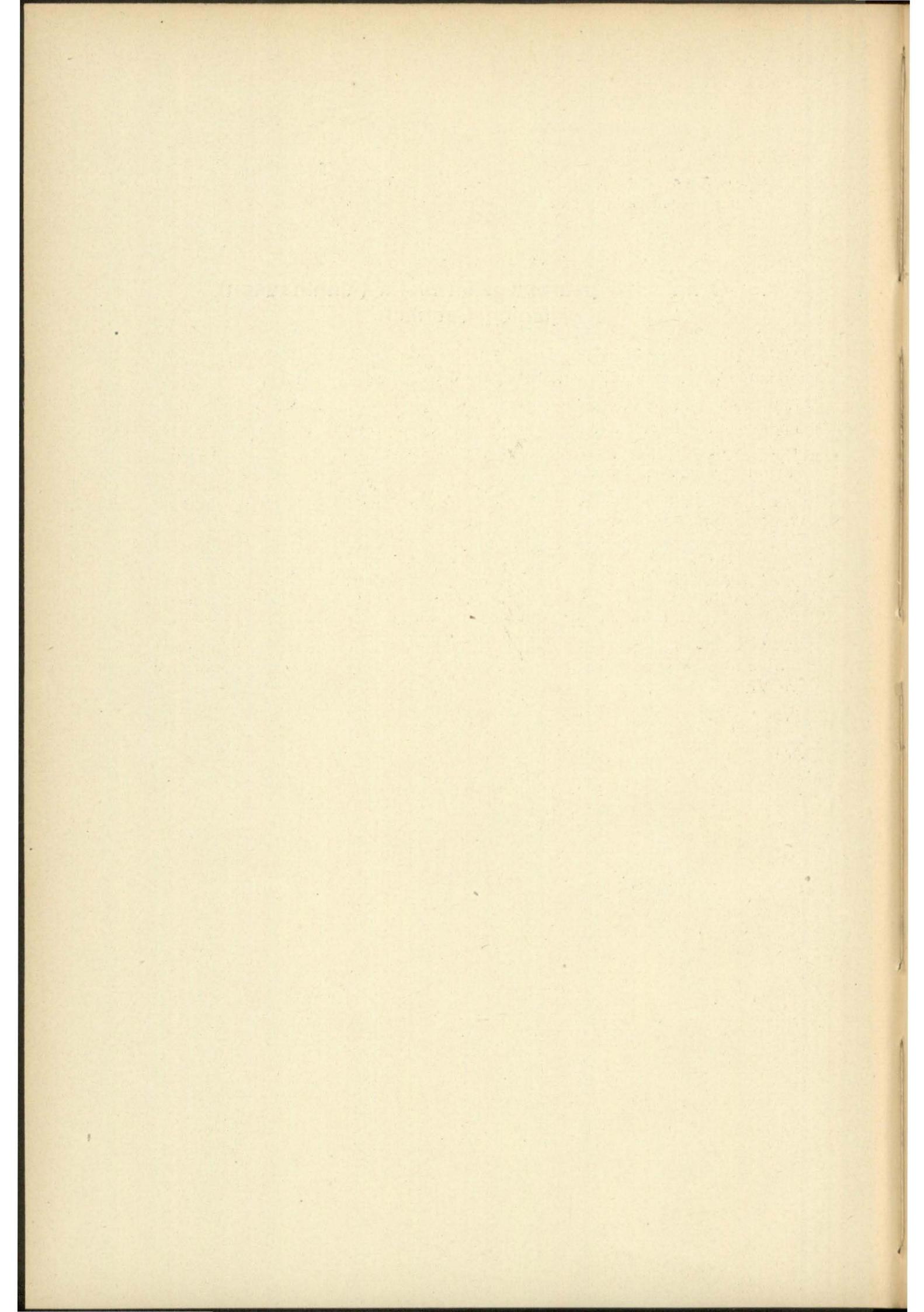
Roku 1898 podnikl jsem s prof. Bubákem výlet do Milevska, protože obdržel od jednoho učitele zprávu, že ono naleziště zná blíže obce Sepeková. Sledovali jsme pobřeží zdejší řeky a prohledávali štěrky až k Bernardicům ale nenašli ničeho.

Též jsem ohledal cihelny zdejšího okolí, zdali tu psaronie co naplavené valouny se nenalézají — ale marně, a též ve školní sbírce v Milevsku nebylo možno zjistiti nějaké psaronie.

Corda uvádí, že se objevily tam psaronie co valouny ve štěrkách.

Tímto výletem bylo zdejší učitelstvo upozorněno na ty zajímavé zkameněliny a snad v budoucnosti budou zase nalezeny.

Exempláře, které naše Museum chová, jsou odříznuty od větších kusů, a bylo by zajímavovo zjistiti, kam zbytky ty se dostaly. Snad jsou v museích ve Vídni neb v Paříži.

SEZNAM

všech druhů živočišných zkamenělin, které dosud nalezeny byly v permém útvaru v Čechách.

Až do roku 1850 byly z českého útvaru permek známy jen 3 druhy zkamenělin, a sice ještěr *Sphenosaurus Sternbergii* H. v. Mayer, nejistého naleziště, a dvě ryby: *Palaeoniscus Wratislavensis* Ag. a *P. lepidurus* Ag.

V roce 1850 popsal Heckel s prof. Knerrem řadu Palaeonisků z Košfálova a později Geinitz několik stop ještěrů z Horní Kalné.

Dle těchto spisů upravil jsem pro Živu, ročník 12., článek o dosud známých druzích českých permek zkamenělin.

Po nalezení plynového uhlí v Nýřanech u Plzně sdělil jsem v král. české společnosti nauk, že tam nalezeno bylo:

roku 1869	6	druhů
» 1870	10	»
» 1875	28	»
» 1879	87	»

Po ukončení díla Fauna der Gaskohle stoupil počet z Čech známých druhů permek na 225, jichž seznam tuto následuje:

Saurii.

Naosaurus mirabilis Fr. Fauna der Gas-kohle. Band IV. Supplement. p. 86.
Fig. 386.

Stegocephali.

Branchiosaurus salamandroides Fr. F. d. GK. Band I. p. 69 Taf. 1—5. Textfigur 30—36.

Branchiosaurus umbrosus Fr. F. d. GK. Band I. p. 81. Taf. 6. Fig. 1—6.

Branchiosaurus? venosus Fr. F. d. GK.

Band I. p. 83. Taf. 8. Fig. 5, 6.

Branchiosaurus? robustus F. d. GK. Bd. I. pag. 84. Taf. 10. Fig. 8, 9, 10.

Branchiosaurus moravicus Fr. F. d. GK. Band I. p. 82. Taf. 7. Fig. 1—5.

Sparodus validus Fr. F. d. GK. Band I. p. 84. Taf. 10. Fig. 1—11. Textfig. Nr. 39.

Sparodus crassidens Fr. F. d. GK. Bd. I. p. 86. Taf. 8. Fig. 1—3. Taf. 9. Fig. 1—3. Textfig. Nr. 40.

- Hylonomus acuminatus* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 88. Textfigur Nr. 41.
- Dawsonia polydens* Fr. F. d. GK. Band
I. p. 90. Taf. 11. Fig. 1—14. Taf. 12.
Fig. 1—3. Textfigur Nr. 42, 43.
- Melanerpeton pusillum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 96. Taf. 13. Fig. 1—7. Text-
figur Nr. 48, 49, 50.
- Melanerpeton pulcherrimum* Fr. F. d.
GK. Band I. p. 99. Taf. 14. Fig. 1—9.
Taf. 15. Fig. 1—5. Textfigur Nr. 50.
- Dolichosoma longissimum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 108. Taf. 17. Fig. 1. Taf.
18. Fig. 1—8. Taf. 22. Fig. 1—9. Taf.
23. Textfig. Nr. 57, 58.
- Dolichosoma angustatum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 117. Taf. 21. Fig. 1—3.
Textfig. Nr. 63.
- Dolichosoma crenatum* Fr. F. d. GK.
Band IV. Supplement p. 88. Textfig.
Nr. 388.
- Dolichosoma scutiferum* Fr. F. d. GK.
Band IV. Supplement pag. 87. Taf.
163. Fig. 1—5.
- Orchiderpeton granulosum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 119. Taf. 17. Fig. 2—7. Taf.
21. Fig. 5. Textfigur Nr. 65, 66.
- (*Ophiderpeton pectinatum*, *O. vicinum*,
O. Corvinii) Kammplatten. — Erwiesen
sich nach neueren Funden als
zum *Pterygopodium* der männlichen
Bauchflosse von *Orthacanthus* ge-
hörig. Vergl. *Miscellanea palaeonto-
logica* I. p. 14. Textfigur Nr. 3, 4.
- Ophiderpeton Zieglerianum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 124. Taf. 20. Fig. 14. Taf.
24. Fig. 3—6. Textfigur Nr. 69, 70.
- Ophiderpeton granulosum* Fr. F. d. GK.
Supplement p. 88. Taf. 164. Fig. 4, 6.
- Ophiderpeton persuadens* Fr. F. d. GK.
Band IV. Supplement p. 88. Taf. 164.
Fig. 1, 2, 3.
- Ophiderpeton forte* Fr. F. d. GK. Band
IV. Supplement pag. 89. Textfigur
Nr. 390.
- Numulosaurus Kolbii* Fr. F. d. GK. Bd.
IV. Supplement. p. 89. Taf. 162. Fig.
6—8.
- Palaeosiren Bienertii* Gein. F. d. GK.
Band I. p. 125.
- Ptyonius Bendai* Fr. F. d. GK. Band
IV. Suppl. p. 92.
- Ptyonius distinctus* Fr. F. d. GK. Band.
IV. Supplement p. 90. Taf. 164. Fig.
1—6.
- Adenoderma gracile* Fr. F. d. GK. Band
I. p. 126. Taf. 19. Fig. 1.
- Urocordylus scalaris* Fr. F. d. GK. Band
I. p. 129. Taf. 25, 26. Textfig. 76—81.
- Keraterpeton crassum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 136. Taf. 27—30. Textfig.
82—87.
- Keraterpeton gigas* Fr. F. d. GK. Band
II. p. 42. Taf. 69. Fig. 8.
- Limnerpeton modestum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 147. Taf. 27. Fig. 7. Text-
figur Nr. 88.
- Limnerpeton latipes* Fr. F. d. GK. Band
I. p. 148. Taf. 31. Textfig. 89.
- Limnerpeton macrolepis* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 151. Taf. 32, 33.
- Limnerpeton elegans* Fr. F. d. GK. Bd.
I. p. 152. Taf. 34. Textfig. 93.
- Limnerpeton obtusatum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 154. Taf. 35. Fig. 1—7.
Textfig. 94—98.
- Limnerpeton dubium* Fr. F. d. GK. Band
I. p. 157. Taf. 33. Fig. 4, 5.
- Limnerpeton difficile* Fr. F. d. GK. Bd.
I. p. 157. Textf. 99.
- Limnerpeton caducum* Fr. F. d. GK. p.
158. Textf. Nr. 101.
- Hyloplecton longicostatum* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 160. Taf. 27. Fig. 5. Taf.
36. Fig. 2. Taf. 37—39. Textfigur Nr.
103, 104.
- Seeleya pussila* Fr. F. d. GK. Band I.
pag. 165. Taf. 40. Fig. 1. Taf. 41. Fig.
1—3. — Taf. 45. Fig. 45. Textfigur
Nr. 105.
- Ricnodon Copei* Fr. F. d. GK. Band I.
p. 168. Taf. 42. Textfigur der Gat-
tung. Nr. 106, 107, 108.
- Ricnodon dispersus* Fr. F. d. GK. Band
I. p. 170. Taf. 43. (als R. Copei be-
zeichnet).
- Ricnodon trachilepis* Fr. F. d. GK. Bd.
I. p. 170. Taf. 44. Fig. 4—15.
- Orthocosta microscopica* Fr. F. d. GK.
Band I. p. 171. Taf. 39. Fig. 11. Taf.
44. Fig. 1, 2, 3. Textfigur Nr. 109.
- Microbrachis Pelikani* Fr. F. d. GK. Bd.
I. p. 174. Taf. 40. Fig. 2. Taf. 41. Fig.
4—9. Taf. 46. Fig. 5, 6. Taf. 47. Fig.

- 1—6, 8. Taf. 48. F. 2—10. Textfigur
112—114.
- Microbrachis mollis* Fr. F. d. GK. Band
I. p. 179. Taf. 46. Fig. 4. Taf. 47. Fig.
7. — Taf. 48. Fig. 1. Textfig. 116.
- Microbrachis?* *branchiophorus*. F. d. GK.
Band I. p. 181. Taf. 46. Fig. 1—3.
- Dendrerpeton pyriticum* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 6. Taf. 49. Fig. 1—12. Taf.
50. Fig. 1—4. Textfig. Nr. 126, 127.
- Dendrerpeton foveolatum* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 8. Taf. 51. Fig. 2—8. Text-
figur Nr. 128.
- Dendrerpeton?* *deprivatum* Fr. F. d.
GK. Band II. p. 9. Taf. 51. Fig. 1.
Textfig. Nr. 129, 130.
- Diplovertebron punctatum*. F. d. GK.
Band II. p. 11. Taf. 50. Fig. 5—14.
Taf. 52. Fig. 3, 4. Taf. 53. Fig. 1—29.
- Sparagmites lacertinus* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 15. Taf. 50. Fig. 1. Taf. 52.
Fig. 15—16.
- Loxomma bohemicum* Fr. F. d. GK. Bd.
II. p. 16. Taf. 58. Fig. 3—9.
- Chelidosaurus Vranyi* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 18. Taf. 54—57. Taf. 58.
Fig. 19. Textfigur Nr. 28—34. — F. d.
GK. Bd. IV. p. 93.
- Sphenosaurus Sternbergii v. Meyer*. F.
d. GK. Band II. p. 28. Taf. 59. Text-
fig. Nr. 136.
- Sclerocephalus?* *Credneri* Fr. F. d. GK.
Band IV. Suppl. p. 93. Textfig.
Nr. 392.
- Cochleosaurus boemicus* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 30. Taf. 6. Fig. 1—4. Text-
fig. Nr. 137.
- Cochleosaurus boemicus*. F. d. GK. Bd.
IV. Supplement p. 92. Textfigur Nr.
391.
- Cochleosaurus falax* Fr. F. d. GK. Band
II. p. 31. Taf. 60. Fig. 4.
- Gaudrya latistoma* Fr. F. d. GK. Band
II. p. 31. Taf. 61. Fig. 1, 2, 3, 6.
- Nyřania trachystoma* Fr. F. d. GK. Bd.
II. p. 33. Taf. 62, 63. Textfiguren Nr.
138, 139.
- Macromerion Schwarzenbergii* Fr. F. d.
GK. Band II. p. 37. Taf. 65, 66, 67.
Fig. 3—14. Taf. 68. Fig. 10—15. Taf.
69. Textfig. Nr. 140.
- Macromerion Bayeri* Fr. F. d. FG. Bd.
II. p. 40. Taf. 64. Fig. 1—13.
- Macromerion?* *abbreviatum*. F. d. GK.
Band II. p. 40. Taf. 68. Fig. 2.
- Macromerion bicolor* Fr. F. d. GK. Bd.
II. p. 41. Taf. 67. Fig. 15. Taf. 70.
Fig. 1—5.
- Macromerion?* *simplex* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 41. Taf. 67. Fig. 1, 2.
- Macromerion?* *juvenile* Fr. F. d. GK. Bd.
II. p. 41. Taf. 68. Fig. 1.
- Macromerion pauperum* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 41. Taf. 68. Fig. 6—9.
- Porierpeton nitens* Fr. F. d. GK. Band
II. p. 42. Taf. 70. Fig. 9, 10, 11, 13.
- Dipnoi.**
- Ctenodus obliquus* Hancock et Althey.
F. d. GK. Band II. p. 66. Taf. 71—80.
- Ctenodus applanatus* Fr. F. d. GK. Band
II. p. 85. Taf. 72. Fig. 1—3. Textfigur
Nr. 162.
- Ctenodus trachylepis* Fr. F. d. GK. Bd.
II. p. 85. Taf. 80. Fig. 1—4.
- Ctenodus tardus* Fr. F. d. GK. Band II.
p. 93. Taf. 80b. Fig. 1, 2. Textfig. Nr.
172.
- Selachii.**
- Orthacanthus boemicus* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 104. Taf. 81—90. Textfig.
Nr. 179—181.
- Orthacanthus boemicus* Fr. Miscella-
nea palaeontologica I. Palaeozoica.
p. 14. Textfigur Nr. 3, 4.
- Orthacanthus Kounoviensis* Fr. F. d.
GK. Band II. p. 107. Taf. 63. Fig. 9.
Taf. 86. Fig. 4. Taf. 87. Fig. 1, 2, 5.
- Orthacanthus pinquis* Fr. F. d. GK. Bd.
II. p. 109. Taf. 87. Fig. 3, 4, 6.
- Orthacanthus plicatus* Fr. F. d. GK. Bd.
II. p. 112. Taf. 88. Fig. 13.
- Tubulacanthus sulcatus* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 113. Taf. 88. Fig. 14.
- Brachiacanthus semiplanus* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 113. Taf. 88. Fig. 14.
- Platyacanthus ventricosus* Fr. F. d. GK.
Band II. p. 113. Taf. 86. Fig. 5.
- Pleuracanthus parallelus* Fr. F. d. GK.
Bd. III. p. 5. Taf. 91. Fig. 1—6. Taf.
92, 93, 94, 102. Fig. 9. Textfigur Nr.
189—200.
- Pleuracanthus ovalis* Fr. F. d. GK. Bd.
III. p. 13. Taf. 91. Fig. 7—10. Textfig.
Nr. 201—205.

- Pleuracanthus Oelbergensis* Fr. F. d. GK.
Band III. p. 15. Taf. 95. Fig. 3, 3b, 4,
5. Taf. 96. Fig. 2, 4. Taf. 99. Fig. 1—3.
Taf. 102. Fig. 7. Textfigur Nr. 206
bis 209.
- Pleuracanthus carinatus* Fr. F. d. GK.
Band III. p. 18. Taf. 97. Textfig. Nr.
210.
- Xenacanthus Decheni Goldfuss* sp. F.
d. GK. Band III. p. 22. Taf. 95. Fig.
1, 2. Taf. 96. Fig. 1. Taf. 98. Fig. 1, 2.
Taf. 100, 101. Fig. 1—6. Textfigur Nr.
212—226.
- Traquairia pygmaea* Fr. F. d. GK. Bd.
III. p. 50. Taf. 103, 104, 105. Textfig.
Nr. 245—249.
- Protacanthodes pinnatus* Fr. F. d. GK.
Band. III. p. 55. Taf. 108. Fig. 1, 2.
Textfig. Nr. 250—252.
- Acanthodes Bronni?* F. d. GK. Band
III. p. 61. Taf. 106. Fig. 9—12. Taf.
107. Fig. 1—6.
- Acanthodes punctatus* Fr. F. d. GK. Bd.
III. p. 61. Taf. 107. Fig. 7—9. Textf.
Nr. 256.
- Acanthodes gracilis* var. *Bendai*. F. d.
GK. Band III. p. 64. Textfig. Nr.
260—265.
- Magalichtis nitens* Fr. F. d. GK. Band
III. p. 75. Taf. 88. Fig. 15, 16.

Telostomi.

- Trissolepis Kounoviensis* Fr. F. d. GK.
Band III. p. 76. Taf. 109—112. Textf.
Nr. 277, 278.
- Acentrophorus dispersus* Fr. F. d. GK.
Band III. p. 81. Taf. 113—114. Text-
figur Nr. 279.
- Pyritocephalus sculptus* Fr. F. d. GK.
Band III. p. 86. Taf. 115. Textfig.
280.
- Sceletophorus biserialis* Fr. F. d. GK.
Band III. p. 88. Taf. 116—117. Fig. 5.
Textfig. Nr. 281—285.
- Phanerosteon pauper* Fr. F. d. GK. Bd.
III. p. 93. Taf. 117. Fig. 1—4. Textf.
287.
- Amblypterus Kablikae Gein.* sp. F. d.
GK. Band III. pag. 94. Taf. 118, 119.
Textfig. Nr. 288.
- Amblypterus verrucosus* Fr. F. d. GK.
Band III. p. 96. Taf. 120. Textfigur
Nr. 289—293.

- Amblypterus Duvernoyi Ag.*: A) *A. Wratislavensis* Ag. F. d. GK. Band III. p.
100. Taf. 121, 122. Textfig Nr. 294—296.
B) *Amblypterus Rohani Heckel* sp. F. d.
GK. Band III. p. 104. Taf. 123. Textfig
Nr. 297—302.
C) *Amblypterus luridus Heckel* sp. F. d.
GK. Band III. p. 109. Taf. 302, 303.
D) *Amblypterus obliquus Heckel* sp. F. d.
GK. Band III. p. 109. Textfigur. Nr.
304, 305.
E) *Amblypterus caudatus Heckel* sp. F.
d. GK. Band III. p. 111.
F) *Amblypterus lepidurus Heckel* sp.
F. d. GK. Band III. pag. 111. Text-
figur Nr. 306.
Amblypters Reussi Heckel sp. F. d. GK.
Band III. p. 112. Textfigur Nr. 307.
Amblypterus Feistmanteli Fr. F. d. GK.
Band III. p. 112. Taf. 124, 125.
Amblypterus Zeidleri Fr. F. d. GK. Bd.
III. p. 113. Taf. 128. Fig. 4, 5.
Amblypterus angustus Fr. F. d. GK.
Band III p. 114. Taf. 126. Fig. 1—4.
Acrolepis Krejčii Fr. F. d. GK. Band
III. p. 115. Taf. 128. Fig. 1—9.
Acrolepis sphaerosideritarum Fr. F. d.
GK. Band III. p. 116. Taf. 127. Fig.
1—7.
Acrolepis gigas Fr. F. d. GK. Band III.
p. 117. Taf. 129, 130. Fig. 1—6.
Progyrolepis speciosus Fr. F. d. GK.
Band III. p. 118. Taf. 131, 132. Text-
fig. 308.
Hemichthis problematica Fr. F. d. GK.
Band III. p. 121. Taf. 128. Fig. 10.

Insecta.

- Phryganea Kolbi Fr.* F. d. GK. Band
IV. p. 5. Taf. 133. Fig. 1, 2. Textfigur
Nr. 311.
- Phryganea arenacea Fr.* F. d. GK. Band
IV. p. 6. Taf. 133. Fig. 4, 5.
- Phryganea solitaria Fr.* F. d. GK. Band
IV. Textfig. Nr. 312.
- Etoblatina bohemica Fr.* F. d. GK. Bd.
IV. p. 8. Textfig. 313—316.
- Anthracoblattina Lubnensis Kušta.* F. d.
GK. Band IV. p. 10. Textfig. 317.
- Flabellites latus Fr.* F. d. GK. Band IV.
p. 12. Textfig. Nr. 321.

Myriopoda.

- Acantherpetes gigas* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 16. Taf. 134. Fig. 1—7. Textfig. 323.
- Acantherpetes ornatus* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 19. Taf. 136. Textfigur Nr. 327, 328.
- Acantherpetes vicinus*. F. d. GK. Band IV. p. 18. Taf. 135. Fig. 1—6. Textfig. Nr. 325, 326.
- Acantherpetes foveolatus* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 21. Taf. 137. Fig. 1—6. Textfigur Nr. 329, 330.
- Euphoberia varians* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 23. Taf. 138. Fig. 1—7. Textf. 331.
- Euphoberia histrix* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 23. Taf. 138. Fig. 8. Textfigur Nr. 331.
- Euphoberia abscons* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 25. Taf. 135. Textfig. Nr. 334.
- Isojulus constans* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 25. Taf. 135. Fig. 9. Textf. Nr. 335, 336.
- Isojulus setipes* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 26. Taf. 142. Fig. 4—8.
- Isojulus marginatus* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 26. Taf. 140. Fig. 1, 2. Taf. 142. Fig. 9, 16.
- Pleurojulus biornatus* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 27. Taf. 139. Fig. 1—9. Taf. 143. 9.
- Pleurojulus levis* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 28. Taf. 141. Fig. 1—11.
- Pleurojulus aculeatus* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 28. Taf. 141. Fig. 12—14.
- Pleurojulus longipes* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 28. Taf. 140. Fig. 3—9.
- Pleurojulus falcifer* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 29. Taf. 140. Fig. 70.
- Pleurojulus pinguis* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 29. Taf. 140. Fig. 8, 9.
- Anthracojulus pictus* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 30. Taf. 143. Fig. 1—8. Textf. Nr. 337, 338.
- Xylobius Pštrossi* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 31. Taf. 144. Fig. 6, 8.
- Xylobius costulatus* Fr. F. d. GK. Band IV. pag. 31. Taf. 144. Fig. 4, 5.
- Xylobius sellatus* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 32. Taf. 140. Fig. 11.

- Xylobius tabulatus* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 32. Taf. 144. Fig. 9, 12.
- Aminilispes crescens* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 35. Taf. 146. Fig. 1.
- Amynilispes typicus* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 34. T. 145. Fig. 1, 2. Taf. 147. Fig. 1, 3. Textfigur Nr. 340.
- Archiscudderia paupera* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 35. Taf. 147. Textfigur Nr. 341, 342.
- Archiscudderia tapeta* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 36. Taf. 146. Fig. 2, 3.
- Archiscudderia coronata* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 36. Taf. 148. Fig. 4, 5. Taf. 149. Fig. 3.
- Archiscudderia regularis*. F. d. GK. Bd. IV. p. 3, 7. Taf. 148. Fig. 1—3.
- Archiscudderia?* problematica Fr. F. d. GK. IV. p. 37. Taf. 151. Fig. 1—6.
- Archiscudderia Kopeckyi* Fr. B. Brod.
- Glomeropsis ovalis* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 38. Taf. 149. Fig. 1, 2, 4, 7. Taf. 150. Fig. 1.
- Glomeropsis crassa* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 40. Taf. 150. Fig. 2, 3.
- Glomeropsis magna* Fr. F. d. GK. Band IV. Taf. 152. Fig. 1—5. Textfig. Nr. 344.
- Glomeropsis multicarinata* Fr. F. d. GK. Band IV. Supplement. p. 97. Taf. 165. Fig. 1—2. Textfigur Nr. 358.
- Hemiphoberia alternans* Fr. F. d. GK. Band IV. Taf. 145. Fig. 6, 7, 8.
- Purkynia lata* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 41. Taf. 144. Fig. 1—3. Textfig. 346.
- Heterovorhoeffia crassa* Fr. F. d. GK. Band IV. Taf. 145. Fig. 3—5.
- Sandtneria gemmata* Fr. F. d. GK. Taf. 138. Fig. 9, 10.

Arachnida.

- Hemiphrynus longipes* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 37. Textfig. 359.
- Hemiphrynus Hofmanni*. F. d. GK. Band IV. p. 58. Textfig. No. 360.
- Promygale bohemica* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 58. Taf. 153. Fig. 6—8. Taf. 154. Fig. 1—4. Textfigur. No. 361, 362.
- Promygale rotundata* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 60. Taf. 153. Fig. 4, 5, 6. Textfiguren 363, 364.

- Promygale? elegans* Fr. F. d. GK. Band IV. Textfig. 365.
- Arthrolycosa prolifera* Fr. F. d. GK. Band IV. Taf. 153. Fig. 1—3. Textfigur. No. 366.
- Arthrolycosa? salticoides* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 62. Taf. 153. Fig. 10.
- Arthrolycosa carcinoides* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 62. Texfig. 367.
- Pyritaranea tubulifera* Fr. F. d. GK. Bd. IV. Textfigur No. 368.

Crustacea.

- Prolimulus Woodwardi* Fr. F. d. GK. Band. IV. p. 64. Taf. 155. Fig. 1—3. Textfigur No. 369, 370.
- Gasocaris Krejčii* Fr. F. d. GK. Band IV. pag. 66. Taf. 156, 157, 158. Textfigur 371—376.
- Carbonia Salteriana Jones et Kirby*. F. d. GK. Bd. IV. p. 76. Fig. 160. Fig. 15.
- Carbonia fabulina Jones et Kirby*. F. d. GK. Band. IV. p. 76. Taf. 160. Figur 13, 14.
- Bythocypris? mytiloides*. Fr. F. d. GK. Band IV. p. 76. Taf. 160. Fig. 7.
- Cythere pustulosa* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 76. Taf. 160. Fig. 16, 17.
- Estheria triangularis*. F. d. GK. Band IV. Taf. 160. Fig. 1—3. Taf. 161. Fig. 1—3.
- Estheria concretionum* Fr. F. d. GK. Band. IV. p. 77. Taf. 161. Fig. 6.
- Estheria Paleeoniscorum* Fr. F. d. GK. Band. IV, p. 77. Taf. 161. Fig. 6—8.
- Estheria calcarea*. Fr. F. d. GK. Band. IV. p. 78. Taf. 160. Fig. 9, 10. Taf. 161. Fig. 4.
- Estheria paupera* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 78. Taf. 161. Fig. 5.
- Estheria ultima* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 78. Taf. 161. Fig. 9—11.
- Estheria cyanea* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 78. Taf. 16. Fig. 4—5.

Mollusca.

- Spiroglyphus vorax*. Fr. F. d. GK. Band IV. p. 80. Taf. 153. Fig. 4. Taf. 155. Fig. 1—4. Texfigur Nr. 380. A, B.
- Anthracosia Stegocephalum* Gein. F. d. GK. Band IV. p. 81.

- Anthracosia bohemica* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 81. Textfig. Nr. 380.
- Unio? carbonarius de Konn.* F. d. GK. Band IV. p. 82. Textfig. Nr. 381.
- Anthracosia? bohemica* Fr. F. d. GK. Band IV. p. 81. Textfig. Nr. 380.
- Anodonta? compressa Ludwig*. F. d. GK. Band IV. p. 82. Textfig. Nr. 282.

-
- Saurichnites Rittlerianus Hochstätter*. F. d. GK. Band IV. Supplement pg. 96. Textfig. 394, 1.
- Saurichnites intermedius* Fr. F. d. GK. Band IV. Supplement p. 96. Textfig. Nr. 394, 2.
- Saurichnites salamandroides* Gein. F. d. GK. Band IV. Supplement p. 94. Textfig. Nr. 394, 3, 4.
- Saurichnites perlatus*. F. d. GK. Band IV. Supplement p. 96. Textfig. 394, 5.
- Saurichnites Kablikae* Gein, F. d. GK. Band IV. Supplement p. 94. Textfig. Nr. 394, 7.
- Saurichnites calcaratus* Fr. F. d. GK. Band IV. Supplement p. 97. Textfig. Nr. 394, 6.
- Saurichnites caudifer* Fr. F. d. GK. Bd. IV. p. 96. Textfig. 394. 8.
- Saurichnites lacertoides* Gein. F. d. GK. Band IV. Supplement p. 96.
- Saurichnites comaeformis* Fr. F. d. GK. Band IV. Supplement p. 97. Textfig. Nr. 394, 9.
- Saurichnites incurvatus* Fr. F. d. GK. Band IV. Supplement p. 97. Textfig. 394, 10.

Coprolithae.

- Coprolithes von Amblypterus verrucosus*. Misc. pal. I. p. 16. Taf. 11. Fig. 12.
- Coprolithes punctatus* Fr. Míscell. pal. I. p. 16. Taf. 12. Fig. 2.
- Coprolithes torpedoides* Fr. Míscell. pal. I. Taf. 11. Fig. 2.
- Coprolithes regularis* Fr. Míscellanea paleontologica I. p. 17. Taf. 12. Fig. 7, 11.
- Coprolithes opulentus* Fr. Míscell. pal. I. p. 17. Taf. 12. Fig. 9.
- Coprolithes acuminatus* Fr. Míscell. pal. I. p. 17. Taf. 12. Fig. 3.
- Coprolithes bulimoides* Fr. Míscell. pal. I. 17. Taf. 11. Fig. 9.

- Coprolithes pupoides* Fr. Miscell. pal. I.
p. 17. Taf. 11. Fig. 10.
- Coprolithes paludinoides* Fr. Miscell. pal.
I. p. 18. Taf. 12. Fig. 6, 10.
- Coprolithes olivoides* Fr. Miscell. pal. I.
p. 18. Taf. 12. Fig. 14, 15.
- Coprolithes coniformis* Fr. Miscell. pal.
I. p. 18. Taf. 12. Fig. 4.
- Coprolithes attenuatus* Fr. Miscel. pal.
I. p. 18. Taf. 12. Fig. 3.
- Coprolithes pusillus* Fr. Miscell. pal. I.
p. 18. Taf. 12. Fig. 9.
- Coprolithes sculptus* Fr. Miscell. pal. I.
p. 18. Taf. 11. Fig. 13.
- Coprolithes squammosus* Fr. Miscell.
pal. I. p. 19. Taf. 12. Fig. 8.
- Coprolithes belemnitoides* Fr. Miscell.
pal. I. p. 19. Taf. 12. Fig. 5.
- Coprolithes bicinctus* Fr. Miscell. pal.
I. p. 19. Taf. 11. Fig. 11.
- Coprolithes rugatus* Fr. Miscell. pal. I.
p. 19. Taf. 11. Fig. 5.
- Coprolithes angustus* Fr. Miscell. pal. I.
p. 11. F. 4.
- Coprolithes Acanthodi* Fr. Miscell. pal.
I. p. 20. Taf. 11. Fig. 8. Taf. 12. Fig. 17.
- Coprolithes dipnoicus* Fr. Miscell. pal.
I. p. 20. Taf. 11. Fig. 7.
- Coprolithes* von *Amblypterus. Duwernoi*
Ag. sp. Miscell. pal. I. p. 20. Taf. 11.
Fig. 1.
- Coprolithes magnus* Fr. Miscell. pal. I.
pag. 20. Taf. 11. Fig. 6.
- Coprolithes Bendai* Fr. Miscell. pal. I.
p. 21. Taf. 12. Fig. 13.
- Coprolithes tortuosus* Fr. Miscell. pal. I.
p. 21. Taf. 12. Fig. 16.
- Coprolithes Zeidleri (kalnaensis).* Fr.
Miscell. pal. I. pag. 21. Taf. 12. Fig. 12.

OBSAH.

Úvod	3
Nové objevy v permškém útvaru u Českého Brodu	5
Nově odkryté zářezy mezi Lomnicí n. P. a Libuní	12
Přehled nových nálezů u Lomnice, Košťálova a Liebštátu	14
Nové nálezy v okolí Nové Paky a Lázních Bělohradu	18
O kmenech Araucaritů v okolí Pecky	22
Okolí Dolní a Horní Kalné a Hermannseifenu	23
Okolí Broumová: Oelberg, Ruppersdorf a Ottendorf	25
Permky útvar mezi Rakovníkem, Slaným a Louny	27
Permský útvar severně a západně od Plzně	34
Okolí Českých Budějovic	37
O anthracitovém uhlí v permškých vrstvách u Budějovic	37
O nalezišti psaronií u Milevska (Mühlhausen) v jižních Čechách	39
